

SREĆKO

Broj 1, Godina 1

Siječanj, 2009.

Školski list
OŠ Petrijanec

Tema broja: **PROSLAVLJEN DAN ŠKOLE
I GODINA JEDNOSMJENSKE NASTAVE**

POBJEDNICI DRŽAVNOG LIDRANA

U susret HNOS-u, **PROJEKTA NASTAVA**

aktivnosti • natjecanja • smotre • događaji • razgovori • reportaže

Uredništvo

IMPRESSUM

Srečko—školski list OŠ Petrijanec

IZDAVAČ:

OŠ Petrijanec, V. Nazora 42, 42206 Petrijanec
 tel. 042/714-044, fax. 042/208-808, e-mail: os-petrijanec-001@skole.t-com.hr

ZA IZDAVAČA

Ivan Hudoletnjak, ravnatelj

GLAVNA UREDNICA

Irina Kovačić, dipl.bibliotekar

POMOĆNIK GLAVNE UREDNICE

Robert Borović, upr. pravnik

UREDNIŠTVO:

Veronika Kereži, Mateja Krfogec, Dora Šincek, Lucija
 Spevan, Matija Štiber, Tomislav Bedenik, Andrijana

Kereži, Tomislav Jovan, Željko Košić

LEKTOR I VODITELJ NOVINARA

Zdravko Vrtulek, prof.

UČITELJI SURADNICI

Željka Rabuzin, Jasminka Belščak, Damir Ježić, Ana
 Hudoletnjak, Geraldina Cesar, Valerija Paljak,
 Barbara Hunjek, Svjetlana Jeftić, Slavica Borko,
 Ankica Konjić, Nada Kaniški, Jelena Leskovar,
 Katarina Kolarić, Melita Bastalec..

NASLOVNICA

Pobjednici Državnog Lidrana-Dario Mikulek, Petar Brlek,
 Tomislav Oreški

TISAK

Nakladnička kuća "Tonimir" d.o.o., Varaždinske Toplice

Poštovani čitatelji!

Pred vama je prvi broj našeg školskog lista „Srečko“. On je plod entuzijazma male grupe novinara koji su se trudili da vam predstavljaju aktivnosti učenika naše škole. U njemu možete naći teme koje smo smatrali da će vam biti zanimljive. Donosimo, između ostaloga, aktivnosti vezane uz projektnu nastavu Zelendvor—dar prirode, uspjehe naših učenika na natjecanjima, susretima i smotrama, pregled aktivnosti športskih grupa, likovne i literarne radove učenika, kratke osvrtne, reportaže, razgovore i ostalo. Nadamo se da će vam naš „Srečko“ biti zanimljivo štivo i molimo vas da ne budete previše kritični. Ovo je naš prvijenac, a mi ćemo se truditi da idući brojevi budu još bolji i zanimljiviji. Zahvaljujemo svima koji su nam pomogli u izdavanju lista te pozivamo sve učenike i učitelje na daljnju suradnju.

Uredništvo

SADRŽAJ:

Riječ ravnatelja	3
Literarne smotre	4-5
Školske ekskurzije	6
Kutak za roditelje	7
Projektna nastava	8
Iz svijeta prirode	9
Hrvatski jezik	10-11
Državna natjecanja	12-13
Školska događanja	14-16
Tema broja	17-19
Glazba	20-21
Deutsche Seite	22-24
English page	25
Sport	26-27
Smiješak—podlistak	28-31
Naša knjižnica	32

VRIJEME KOJE ĆE SE PAMTITI GENERACIJAMA

Prošla godina bila je po mnogo čemu jedinstvena i posebna za našu školu i Općinu Petrijanec. Izgrađena je nova škola sa dvanaest učioničkih i pratećih prostora i sportska dvorana. Nakon postavljanja kamena temeljca u ožujku 2007. od gospodina ministra Dragana Primorca, u rekordnom roku za osam mjeseci izgrađena je velebna sportska dvorana. Ukupno 3200 m². Na otvorenju je, uz mnoge visoke goste, 20. studenog 2007. nazočio predsjednik Hrvatske vlade dr. Ivo Sanader. Sve se to dogodilo zahvaljujući samoprijegornom,

neumornom radu, zalaganju i utjecaju našeg načelnika gospodina Vladimira Kurečića.

Prostori su opremljeni prema suvremenim potrebama nove škole. Odmah po izgradnji prešli smo na jednosmjensku nastavu koja je donijela nove mogućnosti i polet u nastavi i slobodnim aktivnostima. Najbolji su bili naši učenici na državnom Lidranu, pet mladih tehničara sudjeluje na državnom natjecanju gdje zauzimaju visoke pozicije, likovni radovi naših učenika su među najboljima u Hrvatskoj, sportaši među najboljima u Županiji.

Pred nama su novi projekti koji uključuju istraživačku i angažiranu nastavu. Prvi je «Zelendvor-dar prirode» u suradnji s Lovno-uzgojnim gospodarskim društvom Zelendvor, a drugi je kandidatura naše škole za Eko-školu. Cilj nam je poticati suradnju s društvenom zajednicom i roditeljima kako bi odgoj i obrazovanje postao naš zajednički cilj i put za dobrobit naših najmlađih.

Ivan Hudoletnjak

OD KAMENA TEMELJCA DO NOVE ŠKOLE

Postavljanje kamena temeljca (ministar D. Primorac i načelnik općine V. Kurečić)

Radovi na dogradnji škole

Nova škola

DANI KAJKAVSKE RIJEČI

U subotu, 20.rujna, u okviru Dana kajkavske riječi—Zlata 2008., održan je tradicionalni Zbor malih pjesnika. Na raspisani natječaj prispjelo je 317 pjesama. Stručni ocjenjivački sud, u kojem su bili dr. Joža Skok, prof. Željka Horvat Vukelja i mr.sc. Božica Pažur, odabrao je 50 pjesama. Recitatori su nastupali u narodnim nošnjama

svoga kraja. Učenik Nikola Tomašek nagrađen je za svoju pjesmu "Europa".

Istoga dana održana je i likovna izložba Čovjek—čovjeku. Među 500 prispjelih likovnih radova, stručni ocjenjivački sud odabrao je osamdeset radova. Na izložbi su nagrađeni Katja Čamić i Nikola Tomašek.

Nikola Tomašek i Katja Čamić s učiteljicom Svjetlanom Jeftić

Europa

Ljudi, pa kaj se to zbiva
Celi svet nam se klima
Zahvatila ga nora zima
I nikaj od tega ne štima

Bormeš i Europa nam je se bliže
Puževim korakom gmiže
Ali stiže

Veli moja babica
Europa je kak lesica
Sakumu bu nekaj dala
Ali najbolšu koku
Bu zase zbrala

Nikola Tomašek, 5.b

POLJUBI GRUMEN ZAVIČAJNE ZEMLJE I PROŠAPĆI- HVALA!

Naša škola sudjelovala je i na literarnom natječaju "Poljubi grumen zavičajne zemlje i prošapći—HVALA". Natječaj je raspisalo Kulturno obrazovno društvo Side Košutić iz Radoboja. Priznanjem su nagrađeni učenici Petra Klaneček, Ivana Melnjak i Tamara Mikac.

Proljeće

Proljeće je u meni
Kad se voćnjaci bude iz zimskog
sna,
Kad se cvijeće propinje prema
nebu,
Kad latice izranjaju iz tučka,
Proljeće je kad rastem...

Ivana Melnjak 8.a

Zahvalna

Jutrom mi svoju haljinu
Zlatnu preko ramena stavi,
Rukom me obavi.

Mir donosi ta sunca zraka
Poput osmijeha što mi poklanja
majka

Svjetlost me zagrlila
I kao zemlja budim se, jaka!

Tamara Mikac, 8.a

Tko si, Zemljo?

Ti si kukuruz i pšenica rana,
Žuta, mirisna dunja si ti!

Ti si zrno grozda,
Crvena jabuka!

Rascvala si u bijeloj
Vjenčanici.

Vjetar ti šapće na uho
Miluje te kiša.

Ti si nebo prepuno zvijezda,
Ti si more!

Ti si sada, bila si
I bit ćeš-majka!

Petra Klaneček, 8.a

Volimo - KAJ -

I ove školske godine predstavljali smo našu školu na "KAJKAVIJADI", smotri stvaralaštva za djecu kajkavskog govornog područja iz cijele Hrvatske. Među mnogo nastupa ponovno smo od publike izmamili najviše osmijeha i zavidan pljesak. U Varaždinskim Toplicama u pratnji naših roditelja i učitelja osjećali smo se odlično.

No, to nije sve. Potaknuti likovnom radionicom naše učiteljice, stvarali smo i pjesme na kajkavskom narječju. Nekoliko pjesama natjecalo se na literarnom natječaju "Draga domaća rieč" u Ivancu. U zbornik su uvrštene tri najbolje: "Poat" Darija Mikuleka, "Črvek" Ivone Kušter, i "Snježni čuvek" Saše Kuštera.

U Ivancu je 1. nagradu za odrasli literarni rad odnio naš ravnatelj.

Bili smo najponosnija ekipa u Ivancu što je završilo prigodnim druženjem i malom fešticom. Lijepo je stvarati na KAJ-u i voljeti ga.

Pozdrav našoj učiteljici Željki Rabuzin!

Dramska družina

ČRVEK

Črljena, zeliena, žota,

Črveku je tu da luta.

Un ruvari, tunelari

Pak se fino natovari.

Saka jabuka mu je hiža,

Tu un raste,

V raju tom,

V raju svom.

Da dojde noč,

Un dobije moč.

Pozove crvendača

Pak se igraju skrivača!

Malu još počeka,

Drugi dien tunel dovrši

I će nema sreće

Morti još na meniju završi.

Ivona Kušter, 6.c

Poat

Po poatu idem

Po poatu zajec
beži.

Po poatu idem.

Kraj poata svetlo je.

Po poatu idem,
Tič me splaši,
odleti.

Kraj poata kmica je.

Na poatu zaspim.

I spim..

Dario Mikulek, 6.c

Sudionici "Kajkavijade"

SNJEŽNI ČUVEK

Snieg curi.

Nigdi ničega ni.

Sam neki čuvek bieli

Stuji.

Lunec na glavi,

Mrkva mesto nosa.

Zaubi z gombov.

Samo stuji, neče

Nika reči.

A ak ga deneš gret

Poulek peči, rastupiu bu se,

Ne buš stigiui ni

A reči.

Saša Kušter, 8.c

ŽIVUT JE LIEPI

Zapičiu sem prste v oblake črne,

Ranu sem otrpau, zakričaju v kmicu.

Preplašiu sem veliku črnu fticu.

Nek više nigdar nazaj se ne vrne.

Pobužau sem tvoje obraze zrahla.

Pobužau sem lasi ki se već zlate.

De nam je mladust udešla i vsehla?

Mam te još rad i mislim na te.

A naši se bregi i dale zelene.

Srce bi štelu, a mišica ne da.

I zutra da ne bu ni tebe ni mene

kak rad sam te imeu, nek pesma povieda.

Sprehajam se tak z vnukom ukuali.

Obadva smo stiha, a srce šepeče.

Za roku ga primem i niš me ne boli.

A fejst nas neka veže i skup vleče.

I se su brige već dauku i mimo,

I sunce kmam nekak lepše svieti.

Bodimo srečni kaj još živimo.

Živut je liepi, ne pašćim se vmrieti.

Ivan Hudoletnjak, ravnatelj

Stručna ekskurzija učenika naše škole

U petak, 14.11.2008. učenici naše škole bili su na stručnoj ekskurziji planiranoj Godišnjim planom i programom rada škole, a koja se već tradicionalno organizira pod vodstvom učiteljice informatike, Jasminke Belščak za sve učenike koji pohađaju izbornu nastavu informatike.

Učenici su najprije posjetili tiskaru Vjesnik, gdje ih je stručno vodstvo upoznalo sa cjelokupnim procesom izrade

Učenici u tiskari Vjesnik u Zagrebu

novina.

Nakon uspješnog edukativnog posjeta tiskari Vjesnik učenici su se uputili na Interliber – sajam knjiga i Sajam glazbe i multimedije. Članovi dizajnerske informatičke grupe prisustvovali su i radionici nakladnika *Fravero* na temu „Promocija wwaow portala“- internetski servis za pisanje i objavljivanje knjiga.

Informatička grupa

Škola bogatija za RADIO BISERNICU

Na HTV-u su u prosincu gostovali i učenici naše škole: Petar Brlek, Dario Mikulek te Tomislav Oreški s voditeljicom dramske družine Željkom Rabuzin.

Pozvani su na snimanje i promociju zbirke radio-drama za osnovne škole. „Hrvatsku bisernicu“ dobili su kao nagradu za najbolji nastup u Dubrovniku na Državnom LIDRAN-u!

Nagrađeni su i obilaskom najpoznatijih studija Hrvatske radio-televizije tijekom kojeg su susreli i upoznali poznate TV-voditelje što je bilo vrlo pustolovno. U društvu s Aleksandrom Stankovićem, Tončicom Čeljuskom, Zoranom Vakulom, Petrom Vlahovim i sami su se osjećali kao zvijezde, biseri!

Možda jednog dana to i postanu, pred dečkima je budućnost!

IZLET U KLAGENFURT

Pod vodstvom učiteljica Geraldine Cesar i Valerije Paljak učenici izborne i dodatne nastave njemačkog jezika posjetili su Klagenfurt. Ekskurzija je održana u lipnju, u vrijeme održavanja Europskog nogometnog prvenstva, pa su navijački rekviziti bili neizostavni dio opreme. Posebno zanimljiv bio je posjet *Minimundusu*, mjestu sa najpoznatijim svjetskim građevinama u minijaturi.

Eiffelov toranj u Minimundusu

Zajednička fotografija sudionika izleta

Komunikacijske vještine

„Priroda nam je dala jedan jezik i dva uha tako da bismo mogli slušati dvostruko više nego pričati.“ (Epictetus)

Komunikacija dolazi od latinske riječi *communicare*, što doslovno znači učiniti općim.

Na komunikaciju gledamo kao proces slanja i primanja poruka, verbalnih i neverbalnih, između ljudi. Ispunjava osnovnu ljudsku potrebu da budemo u kontaktu s drugim ljudima. Prenoseći informacije, da bismo se razumjeli, rabe se različita verbalna i neverbalna simbolička sredstva na svjesnoj i nesvjesnoj razini.

Osnovna svojstva koja se često isprepliću u interakcijskom procesu (Watzlavick, prema Bašić i sur. 1993.) – **ne moguće je ne komunicirati** u situaciji kada se dvoje ljudi može vidjeti, čak i kada se komunikacija odbija. **Svaka komunikacija ima sadržajni i odnosni aspekt** koji se odnosi na osobine predmeta, ljudi i događaja, odnosno na njihov precizan opis. Odnosni aspekt je slabije osviješten, a polazi od toga da prijenosom sadržaja prenosimo i odnos prema sadržaju i prema sugovorniku. **U komunikaciji su mogući digitalni i analogni modaliteti**, gdje se digitalni odnose na razmjenu informacija znakovima, pri čemu je predmetni ili pojmovni temelj jednoznačan (npr. jezični simboli koje svi sudionici razumiju na isti način) i na tom nivou se najčešće razmjenjuje sadržaj poruke. Analogni modalitet čine neverbalna (mimika, gesta, pogled) i paraneverbalna komunikacija (naglasak, stil govora). Takvim oblikom prenose se poruke o našem odnosu i stavu prema drugome, a zbog nepostojanja općih pravila za njihovo jednoznačno definiranje, pa se mogu interpretirati na više načina. Oba načina komuniciranja odvijaju se istovremeno. **Tijek međuljudskih odnosa može biti simetričan ili komplementaran.** U simetričnom odnosu razvija se odnos jednakosti, gdje partneri teže sličnosti, a različitost se izbjegava.

Komplementaran odnos podrazumijeva različito, nadopunjujuće ponašanje u nekom odnosu (majka – dijete, učenik – učitelj). Ti su odnosi komplementarni i među istim osobama u nekim se situacijama javlja komplementarna, a u drugim simetrična komunikacija.

Osim navedenih svojstava, na kvalitetu komunikacije unutar nekog međuljudskog konteksta utječu i drugi činitelji: spol, iskustvo, emocionalni odnosi, očekivanja, individualne potrebe, strahovi, povjerenje, sigurnost, otvorenost, kontekst, značenje i razumijevanje.

Mnogi autori pridaju izuzetnu važnost načinu komunikacije u razvoju djece. Davno je znanstveno dokazana veza između interpersonalne komunikacije i psihomotornog razvoja, sklonosti oboljenju te smrtnost male djece (Bowlby 1953, Spitz 1976.). Interpersonalna komunikacija direktno je povezana kako s razvojem, tako i s funkcioniranjem mozga.

Znati komunicirati znači prilagoditi svoju komunikaciju određenoj situaciji, određenim partnerima, određenim ciljevima, a sve to u kontekstu određenih etičkih principa (Brajša).

Psihomotorni razvoj djece (sjedjenje, prvi koraci, kontrola sfinktera, početak govora, razvoj inteligencije itd.) bitno ovisi o neposrednoj interpersonalnoj komunikaciji djeteta i onih koji ga njeguju.

Komunikacijske vještine su vještine koje se uče i uvježbavaju tijekom cijelog života. Njihovo učenje započinje već tijekom najranijeg djetinjstva, prvo u obitelji, a kasnije se utvrđuju ili mijenjaju kroz interakciju s drugim pojedincima i skupinama s kojima dolazimo u dodir u socijalnom okruženju u kojem živimo (vrtić, škola, radne skupine, neformalne skupine).

Komunikacija je vrlo bitna za socijalizaciju jer u takvim situacijama pojedinac uči izražavati svoja stanja, ali uči i slušati druge.

Komunikacija je usko povezana sa temeljnim *ljudskim potrebama* koje zapravo predstavljaju stanje organizma ili socijalnu situaciju izazvanu određenom neravnotežom, nedostatkom koje pojedinac može, ali i

Kutak za roditelje

ne mora biti svjestan (Andrilović, Čudina-Obradović, 1994.). Suvremena teorija navodi *osnovne (temeljne, opće) ljudske potrebe* tipične za sve pojedince neovisno o spolu, dobi i drugim obilježjima, odnosno to su biološke i socijalne potrebe, te *sekundarne potrebe* koje su stečene i individualno različite, a odnose se na interese i navike pojedinaca.

Prema američkom psihologu A. H. Maslowu temeljne ljudske potrebe su: fiziološke potrebe, potreba za sigurnošću, pripadanjem, ljubavlju, samopoštovanjem i poštovanjem od drugih te potreba za samoaktualizacijom (Fulgosi, 1981.).

Zanimljiv model potreba postavio je i W. Glasser koji smatra da čovjek sve što radi, radi da zadovolji svoje osnovne potrebe. Nadalje, autor smatra da je čovjek genetski programiran da pokuša zadovoljiti barem četiri psihološke potrebe: ljubav i pripadanje, moć, sloboda i zabava. Njihovo zadovoljavanje možemo postići u odnosu s nekim. Da bismo postigli dobar odnos, većina je nas spremna trpjeti bol, jer nam je odnos važniji od patnje. Kako bismo postigli, zadržali i poboljšali odnose, spremni smo se upuštati u dugotrajne, neugodne aktivnosti, jer vjerujemo da ćemo se na kraju osjećati bolje i približiti ljudima koje trebamo. Čak i bez obećanja boljeg odnosa, većina je nas spremna odgoditi zadovoljstvo ili trpjeti bol zbog nade da ćemo se kasnije osjećati bolje i trpjeti manje. Ljudi koji nemaju nikakve bliske odnose, gotovo su uvijek usamljeni i osjećaju se loše. Naše neprestano zadovoljavanje potreba ustvari predstavlja našu unutarnju motivaciju za ponašanje. Glasser tvrdi da svojim ponašanjem možete izabrati i poboljšati sadašnje odnose. Upotrebljavajući „komunikacijske“ navike možemo bitno unaprijediti određeni odnos ili ga možemo razoriti. Navike je podijelio u dvije skupine, **skrbne** (aktivno slušanje, podržavanje, ohrabivanje, poštivanje, vjerovanje, prihvaćanje i pregovaranje o razlikama) koje nam pomažu graditi odnos i „**ubojite**“ navike (kritiziranje, okrivljavanje, žaljenje, prigovaranje, prijetnje, kažnjavanje, potkupljivanje) koje nam otežavaju odnos.

Damir Ježić, prof. defektolog

Z E L E N D V O R – D A R P R I R O D E

U školskoj godini 2007./ 2008. OŠ Petrijanec i Zelendvor provode zajednički projekt pod nazivom Zelendvor—dar prirode. Cilj projekta je približiti učenicima ljepotu zavičaja, upoznati ih s poviješću kraja i njegovim prirodnim resursima te tradicijom lovnog turizma i ugostiteljstva. Važan cilj projekta je i razvijanje ljubavi prema prirodi, običajima i folkloru zavičaja.

Pano eko projekta Zelendvor—dar prirode

Projektom se učenici potiču na istraživačko i otkrivajuće učenje, što je i bitna odrednica HNOS-a.

Ciljevi projekta ostvarit će se kroz nastavu i izvannastavne aktivnosti, prema mogućnostima pojedinog nastavnog predmeta. U projekt su uključeni svi nastavnici škole, a temu Zelendvora koriste kao motivaciju ili stvaralački zadatak. Projekt se provodi tijekom cijele školske godine, a rezultati će biti prezentirani u svibnju 2009. godine u sklopu Dana otvorenih vrata škole.

Učenici i nastavnici odlaze u Zelendvor na izlete i terenske nastave. Tu prepoznaju biljne i životinjske vrste na njihovom prirodnom staništu te shvaćaju važnost biološke raznolikosti i ekološke odnose. Nastavni program prirode i biologije u osnovnoj školi u velikoj je mjeri posvećen ekološkim temama i brizi za okoliš.

Odgaj i oblikovanje pozitivnih stajališta učenika prema okolišu, navika i ponašanja u prirodi, stječe se kroz obrazovanje i široko upoznavanje prirode i njezinih vrijednosti.

Nekada se ovo mjesto zvalo Zelen Dvor. S vremenom se te dvije riječi spajaju te nastaje naziv Zelendvor. U tom malenom mjestu živjeli su mnogi poznati povjesničari, a to mjesto je dar i čar prirode.

Božićno drveće ukrašeno prirodnim nakitom

Projekt je priprema za Eko školu

Projekt se provodi i kao priprema OŠ Petrijanec za Eko školu. U projektu će se uključiti učenici izradom kućica za ptice, makete Zelendvora te uključivanjem u likovnu radionicu na temu četiri godišnja doba. Eko plakate i slikopriče napraviti će učenici i nastavnici stranih jezika.

U sklopu nastave geografije izradit će se topografska karta Zelendvora. Dio aktivnosti odradit će se i kroz satove razrednih odjela odlaskom na teren prikupljajući potrebnu građu. Glazbena grupa napisat će i uglazbiti pjesmu o Zelendvoru, a dramska grupa uprizo-

rit će predstavu s istom temom. Odlasci pješice ili biciklom bit će tjelesna aktivnost koju će voditi i pratiti nastavnici tjelesne i zdravstvene kulture.

Novinarska grupa

Orhideje - ljepotice bez premca

Najbrojnija biljna vrsta na svijetu su orhideje. Njih ima preko 25 000 vrsta, a žive gotovo u svim područjima na Zemlji. Nema ih jedino pod vodom i na Antarktici.

Ima ih čak na visokim obroncima Himalaje i Anda na kojima blistaju svojom ljepotom poput bisera u mutnoj vodi. Svoju ljepotu prikazuju i u dalekim džunglama u koje donose svoju raskoš oblika i boja dajući zelenilu nevjerovatan i pomalo začuđujući izgled.

Neki smatraju da su orhideje inteligentne. Jedna vrsta orhideje iz roda *Pterolystit* spusti svoju donju laticu (usnu) kad na nju sleti kukac i tako ga zarobi. Kad se kukac pokušava osloboditi, na sebe prilijepi pelud pa ga orhideja tek tada pusti. Druga pak vrsta orhideje iz roda *Catasetum* izbacuje

svežnjeve peluda na kukca. Iz toga bismo mogli zaključiti da su orhideje doista vrlo inteligentne biljke. Ljudi govore da se čovjek svega može osloboditi; droge, alkohola, pušenja, ali ne i orhideja.

Oni to s pravom smatraju jer trenutno na svijetu ima oko 4 milijuna ovisnika o orhidejama. Postoje čak i «Klubovi ljubitelja orhideja». Članovi tih klubova dodatno su povećali broj vrsta tih biljaka uzgojivši oko 120 000 hibrida (križanaca).

Hrvatska je jedna od 6 prvih europskih zemalja sa najgušćom populacijom orhideja. U našoj zemlji ima oko 110 vrsta orhideja od kojih su mnoge subendemične (nema ih na cijelom Mediteranu) i endemične (nema ih na cijelom svijetu).

Mislim da bi ljudi trebali više poštivati i paziti prirodu jer graciozna, prekrasna i nevjerovatna čuda koja nam ona daje, kao što su orhideje, doista su vrijedna pažnje i poštovanja!

Ti prekrasni cvijete

Što rasteš na mjestima svetim

Širi ljepotu po cijelome svijetu

I čini ljude sretnim

Matija Maltarski, 7.a

PALIČNJACI U KABINETU BIOLOGIJE I KEMIJE

INFO

NAZIV:

Australski paličnjak—*Extatosoma Tiaratum*

DOMOVINA: Australija

ZANIMLJIVOSTI:

Veličina: MUŽJACI 10 cm

ŽENKE 15 cm

Hrana: lišće kupine, hrasta, maline, eukaliptus

RAZMNOŽAVANJE:

Nespolno i spolno

- ženka izleže oko 1000 jajašca
- Iz jajašca se izlegu mladi za 5-8 mjeseci
- 3-6 mjeseci razvijaju se do normalne veličine
- Žive 3-6 mjeseci

Paličnjaci

Učiteljica J.Leskovar s paličnjacima

Balada o paličnjacima

To malo slatko biće
Nikad se ne miče.
Uvijek mirno stoji
I u učionici kemije
Učenike broji.

Paličnjaka ja se bojim,
Mada malen je
I sitnog stasa,
Čak se i ne glasa.

Ionako umire za mjeseca tri,
A u učionici kemije
Če učenici plakati.
Kratak je život
Tog slatkog bića
O kojem se može ispričati
Baladična Priča.

Saša Kušter, 8.c

MALA ŠKOLA KAZALIŠTA – DRAMATIZACIJA

U kazalištu se najčešće izvode dramski tekstovi ili tekstovi koji su DRAMATIZIRANI.

- Što znači DRAMATIZIRATI TEKST?

Pjesmu ili priču prilagoditi za izvođenje na pozornici.

- Kako se izvodi DRAMATIZACIJA?

Već postojeći tekst moramo pretvoriti u RAZGOVOR ili DIJALOG između likova! Likovi iz priče postaju LICA koja IZGOVARAJU ULOGE, svoj tekst! Njihove uloge možemo proširiti, dodati tekst, zvuk ili šum! Možemo dodati i neki novi lik. Važno je dogovoriti kako će se LICA, GLUMCI ponašati u svojoj ulozi. To se zapisuje u zgrade (DIDASKALIJE)! Dozvoljene su i sitne promjene u priči, promjena početka ili završetka...

- USPJEŠNA DRAMATIZACIJA!

Članovi dramske družine viših razreda samostalno su uz vođenje učiteljice dramatizirali tekst "Ivana" Zlatka Krilića i nastala je PREDSTAVA s kojom su se proslavili na DRŽAVNOM LIDRANU! Slijedite njihov primjer pa pokušajte i vi!

Zlatko Krilić: IVANA

Ivana je najljepša djevojčica u razredu, u školi, u ulici, u gradu... Ivana je najljepša. Možda i nije, ali meni se činilo da ne postoji nitko toliko lijep.

Jako mi se sviđala

Htio sam joj pokazati koliko mi se sviđa, ali nisam imao pojma kako bih to izveo. Ništa mi pametnije nije palo na pamet, pa sam je, da privučem njenu pozornost, dok je išla u školu, pričekaao iza drveta. Onda sam joj se prišuljao s leđa i povukao je za pletenicu.

Budalo! - vrisnula je ona i zamahnula da me tresne, ali sam joj pobjegao.

Ona za mnom.

Lovila me po čitavom dvorištu dok nije zvonilo za početak nastave. U učionici je glumila da me ne pozna. Nije me htjela ni pogledati.

Idući sam je dan opet pričekaao. Prišuljao sam joj se s leđa i... zna se. Povukao je za pletenicu.

Budalo! - vrisnula je i zamahnula da me tresne čitavom torbom.

Ja sam se naravno dao u bijeg. Ona za mnom. Opet me lovila sve dok nije zvonilo, a u učionici me nije ni pogledala.

Treći dan je bilo isto.

Budalo! - vrisnula je ona i zamahnula da me tresne, ali sam joj pobjegao.

Činilo mi se da nisam uspio privući njenu pozornost, pa sam odlučio promijeniti taktiku.

Sljedećeg dana, polazeći u školu, napunio sam džep bombonima. Pričekaao sam Ivanu iza drveta i kada je prošla, krenuo za njom vadeći šaku bombona.

Ivana! - pozvao sam je tiho.

Ivana je nažalost ovaj put bila spremna. Znala je da je uvijek na ovom istom mjestu dočekujem i zato je sada bila napeta kao luk. Čim je čula da sam iza nje, munjevito se okrenula i prije nego što me i pogledala, zamahnula torbom pa me

zviznula tako jako da sam odletio dva metra. Bomboni su se razletjeli po čitavom školskom dvorištu.

Joj, oprost! - rekla je.

Čitav taj dan bila je jako dobra prema meni, ali je u mojim ušima još uvijek šumjelo od onog udarca. Svaki puta kada bi Ivana prošla pored mene, ja sam se tresao od straha, iako se ona smješkala.

Idućeg mi dana, naravno, nije bilo ni na kraj pameti da je čekam iza drveta. Mada mi se još uvijek sviđala, nisam imao nikakve namjere potezati je za pletenice ili je nuditi bombonima. Otišao sam na drugi kraj školskog dvorišta i igrao se s dečkima preklapanja sličica.

Upravo sam bio na redu kada me netko, odostraga povuče za čuperak.

Budalo! - vrisnuo sam i zamahnuo.

Ivana je pobjegla.

Ja za njom.

Lovio sam je sve dok nije zvonilo za početak nastave, a u učionici smo glumili da se ne poznamo.

- KRAJ-

Dramatizirani tekst: IVANA

Dječak I: Ivana! (uzdahne)

Dječak II: Ivanaaaa...

Dječak I: Je najljepša
djevojčica u razredu...

Dječak II: U školi

Dječak I: U Petrijancu

Dječak II: U županiji

Dječak I: Ja volim Ivanu

Dječak II: I ja isto.

Dječak I: Kak ti?

Dječak II: Pa tak, ja sam ti
pokazal kak ju treba zavesti

Dječak I: A ne, to smo skupa napravili!

Zajedno: Šteli smu ji pukazati da ju volimo.

Dječak II: Ja sam zel tak veliki kamen i na njega lepim slovima napisal I...V...A...N...A. i skril se iza bukve!

Dječak I: A ja sem prijal dumačega štakura i skril se iza hrasta!

Zajedno: I ona je dolazila.

Dječak II: A ja kamen direkt v tuarbu

Dječak I: A, ja štakura ravnu v glavu. Ona je vrisnula: "Buudalle!!!"

Dječak II: Joojjj!

Dječak I: I cialu nas je vrieme nagajala po školskom dvorištu. Se dok nije....

Dječak II: Crrrrrrrrrrrrrrrrrrrr....

Dječak I: Zvonilo

Zajedno: A, v razredu smo se pravili da se ne poznamo

Dječak II: A, smu mi nia kaj krivu napravili?

Osoba III - Savjest: (Kimne glavom nepotvrдно i na glas cmokne)

Dječak I: Zato smo ju pričekali i drugi dian.

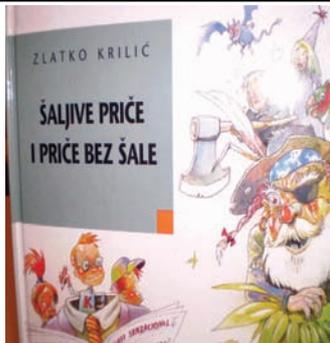
Dječak II: Ja sam zel vekši kamen i na njega lepšim slovima napisal I...V...A...N...A. i skiril se iza bukve!

Dječak I: A ja sam posudil v kabinetu profesorice biologije prekrasan primjerak bialuga miša i skiril se iza hrasta!

Zajedno: I ona je dolazila.

Dječak II: A ja kamen direkt v tuarbu.

Dječak I: A, ja miša v zrak....ssss...dum, direkt v

"Ivanu" i ostale pripovjetke Zlatka Krilića možete naći u našoj knjižnici

glavu. Ona je vrisnula buudalle!!!

Dječak II: joojjj!

Dječak I: I cialu nas je vrieme nagajala po školskom dvorištu. Se dok nije....

Dječak II: crrrrrrrrrrrrrrrrrrrr....

Dječak I : Zvonilo

Zajedno: A, v razredu smo se pravili da se ne poznamo

Dječak II: A smu mi nia kaj krivu napravili?

Osoba III (savjest): kimne glavom nepotvrдно (I na glas cmokne)

Dječak I: Zato smo ju pričekali I treći dien ali s promjenom plana!

Dječak II: Ja sam meu tak velku čokoladu VOLIM TE!

Dječak I: ijaajj (uzdahne)

Dječak II: I skril se iza bukve!

Dječak I: A ja sam meu punu šaku bombona !!

Dječak II: ijajjj... (uzdahne)

Dječak I: I čekal ju iza hrasta!

Zajedno: I ona je dolazila. Ali ovaj puot je bila spremna. Niasmu ji stigli reči niti VOLIM TE IVANA!

Dječak I: Ona nas je tak ošamarila kaj smo odleteli dva metra... ja iza hrasta!

Dječak II: A ja iza bukve..Još mi ve šumiii...

Dječak I: I unda smu mi vrisnuli IVANA—(zajedno). I cialu smu ju vrieme nagajali po školskom dvorištu. Se dok nije...

Dječak II: crrrrrrrrrrrrrrrrrrrr....

Dječak I: Zvonilo.

Zajedno: A v razredu smo se pravili da se ne poznamo.

Dječak II: E,e,e smu mi nia nikaj krivu napravili?

Osoba III (savjest): kimne glavom nepotvrдно (I na glas cmokne), I pušta strijelu!

Dječak I: Sigurnu nas je zapazila! ...Ivanaaa

Dječak II: Ivanaaa

Dječak I: IVANA!

VELIKI USPJEH PETRIJANEČKIH "GLUMČIĆA"

Pobjednici Državnog Lidrana s mentoricom Željkom Rabuzin

Dramska družina Osnovne škole Petrijanec pod vodstvom učiteljice Željke Rabuzin na ovogodišnjem Državnom Lidranu koje je održano u Dubrovniku osvojila je publiku i kritiku svojom dramskom minijaturom Ivana. Radi se o komičnoj predstavi u kojoj dječaci međusobno razgovaraju kako osvojiti Ivanu, djevojčicu u koju su zaljubljeni. U predstavi su nastupili Petar Brlek, Dario Mikulek i Tomislav Oreški.

U kategoriji skupnih scenskih nastupa predstavljali su Varaždinsku županiju i Osnovnu školu Petrijanec. Osunčani dubrovačkim suncem i poneseni ljepotom Kazališta Marina Držića osvojili su publiku svojom scenskom igrom «Ivana» te je između

dvadeset i dvije scenske igre osnovnoškolaca iz cijele Hrvatske državno povjerenstvo kao **najbolje od najboljih** izdvojilo upravo njih.

Svoju su predstavu kao najuspješniju ponovno izveli i na zatvaranju Državnog LIDRANA

«Gledali smo pravo malo kazalište, izuzetno talentirane glumčiče, bilo je kratko i slatko, baš sve, sve, sve...» - riječi su državne povjerenice Snježane Samac, urednice «Žutokljunca».

Sretni i ponosni, vratili su se kući u Osnovnu školu Petrijanec kojom je zaorio glasan pljesak prijatelja, učitelja, ravnatelja, upućen malim petrijanečkim glumčičima i njihovoj mentorici.

Novinarska grupa

MENTOR: ŽELJKA RABUZIN

**LJUBAV PREMA DRAMSKOM
STVARALAŠTVU JE LJUBAV
PREMA DJECI**

Svi uspjesi dramske družine Osnovne škole Petrijanec vezani su uz predani rad učiteljice Željke Rabuzin. Njezina ljubav prema dramskom stvaralaštvu u stvari je ljubav prema djeci. „Kad sam odabirala poziv učiteljice, htjela sam da to bude ono što ću raditi s ljubavlju. Budući da sam oduvijek voljela djecu, htjela sam pronaći način kako da im se što više približim tako da radimo zajedno ono što ću voljeti ja i ono što će voljeti oni. I, evo, tu smo se našli: u glumi, u dramskom stvaralaštvu, u nastajanju kazališnih predstava i to nas sve zajedno veseli“, riječi su učiteljice Željke Rabuzin.

Kao kruna višegodišnjeg rada je ovogodišnji uspjeh dramske družine na Državnom Lidranu. Na pitanje hoće li se jednog dana i profesionalno baviti dramskim stvaralaštvom kao dramski pedagog, učiteljica Rabuzin odgovara: „Razmišljam o tome. Mislim da bih se u tome dobro snašla i voljela bih držati radionice za manju i veću djecu. O tome ću odlučiti kad moje dijete, moj mali sin malo poraste jer za to se treba vrlo ozbiljno pripremati.“

Poželimo našoj učiteljici i njenoj dramskoj družini još mnogo predstava i mnogo uspjeha da se radujemo zajedno s njima.

RAZGOVOR S POVODOM

“GLUMA NAS VESELI”

Postignuti uspjeh ovih mladih glumčića bio je povod za razgovor o njihovom uspjehu, o glumi i svemu onom što vole i što ih veseli. Petar Brlek ističe da ga je u dramsku grupu privuklo to što voli glumiti, što ga to veseli i zabavno mu je.

Na dramskoj grupi ima puno igre i radionica na kojima mogu pokazati svoju kreativnost. Dario i Tomislav su glumili već u nižim razredima te već u tome imaju iskustva. Prije nastupa su uvijek uzbuđeni, ali nemaju tremu. Kad su saznali da će nastupiti na Državnom Lidranu u Dubrovniku kao najbolja glumačka družina iz Varaždinske županije, njihovom veselju nije bilo kraja. Nije lako postići takav uspjeh, slažu se svi.

U Dubrovniku su posjetili mnoge kulturno-povijesne spomenike, a dubrovačko kazalište ih je posebno oduševilo. Na samom Lidranu upoznali su svoje vršnjake iz čitave Hrvatske i sklopili nova prijateljstva. Najviše su se družili sa učenicima s kojima su zajedno putovali. Nakon njihova scenskog nastupa koji je oduševio publiku i stručno povjerenstvo, znali su da su postigli

Nagrađena predstava “Ivana”

velik uspjeh. Svi su o njima pričali s oduševljenjem, a između dvadeset i dvije scenske igre osnovnoškolaca iz cijele Hrvatske, državno povjerenstvo izdvojilo je upravo njihovu kao najuspješniju. Svoju scensku igru ponovno su izveli i na zatvaranju Državnog Lidrana.

O nastanku predstave Ivana kažu: „Predstava je nastala kao produkt naših scenskih improvizacija. Učiteljica nam je ispričala jezgru priče, a mi smo sami priču razradili.“ Na pitanje je li Ivana stvarni lik iz njihova života, odgovaraju da jest, ali detalje nisu željeli otkriti. Ostao je samo zagonetni osmijeh na njihovim licima.

MLADI TEHNIČARI

Nekoliko dana nakon županijskog natjecanja Mladih tehničara koje se održalo u OŠ Bednja, u našu školu došla je vijest o prolasku natjecatelja na državnu razinu natjecanja. Iz naše škole na državno natjecanje koje je održano u Puli od 13. do 17. svibnja plasirali su se Michael Šincek, Goran Četrtek, Rene Zamostni te rad našeg učenika Jurice Pajana. Naša mentorica je učiteljica Kristina Špoljar Petrović. Iz naše škole učenici su bili vrlo dobri. Michael je bio peti Rene četvrti,

Goran četrnaesti, a Juričin rad bio je deseti što je prema konkurenciji odlično. Kad smo se vraćali kući, svi smo bili sretni, a naša učiteljica vrlo ponosna.

Robot razvrstavač—Renea Zamostnog

Kućica—rad Jurice Pajana

DAN OTVORENIH VRATA

Dan otvorenih vrata OŠ Petrijanec održan je u 5. mjesecu ove godine. Obilježen je maštovitim radionicama u kojima su sudjelovali učitelji, učenici i njihovi roditelji.

Razredna nastava održavala je radionice po razrednim odjelima, a predmetna nastava po skupinama.

U radionicama hrvatskoga jezika pripremljenim za učenike petih razreda igralo se riječima i slušalo književno-umjetničke tekstove. Radilo se u tri grupe, pronalazilo lijepe hrvatske riječi u zamjenu za strane kojih je u svakodnevnom jeziku sve više, prepoznavalo vrste riječi te od njih stvaralo tematsku priču „More u srcu“. Učenici su se okušali i u kulinarstvu pa su pripremili školski jelovnik sa ije-je začinima. Bilo je zanimljivo i poučno. Radionice su osmislili učitelji hrvatskoga jezika Željka Rabuzin i Zdravko Vrtulek.

Kreativna radionica bila je pripremljena i za učenike osmih

razreda. Učiteljica likovne kulture Katarina Kolarić osmislila je mali umjetnički projekt izrade broševa od fimo mase. Učenici su uživali u izradi broševa koji će postati modni detalji njihove odjeće.

U radionici njemačkog jezika sudjelovalo je 30-tak učenika, većinom sedmih i osmih razreda te nekoliko učenika šestih razreda. U dva sata trajanja radionice učenici su prošli niz aktivnosti, od interaktivnih igrica, preko slušanja s razumijevanjem do stvaralačkih i na kraju scenskih zadataka. Iako je tema radionice bila „Märchen der Bruder Grimm“, učenici su kroz zabavu zasigurno uspjeli puno naučiti i o bajkama.

Puno spretnosti, umijeća i borbenosti na sportskim terenima pokazali su učenici, učitelji i roditelji u međusobnom sučeljavanju.

Radionice su pripremile učiteljice Valerija Paljak i Geraldina Cesar.

Učenici šestih razreda s učiteljicama Jelenom Leskovar i Jelenom Bačan istraživali su različite životne zajednice, putovali šumama, livadama, slatkim vodama i morem. S neobičnih putovanja poslali su svima „razglednice“ u obliku umnih mapa.

U radionici engleskog jezika sudjelovali su učenici sedmih razreda. Radionica se bavila različitim izričajima engleskog jezika u Velikoj Britaniji i SAD-u. Suradnja među djecom, opuštena radna atmosfera i potrebno predznanje o navedenim zemljama rezultiralo je pozitivnim reakcijama učenika iako je tema bila zahtjevna i opširna. Pripremile su je učiteljice Valentina Hrnčić i Ivana Šokman.

U informatičke radionice uključili su se roditelji i djeca te su radili u dvije grupe. Učenici su se okušali u izradi crteža, prikupljanju i korištenju informacija s interneta radi izrade referata i prezentacija, proračunskim tablicama i grafovima, WEB-stranicama, bazama podataka i programiranju. Roditelji su imali ozbiljniji zadatak, radionice prema ECDL standardu i polaganje ispita.

Pod geslom „Veliki za male“ dramska družina viših razreda za učenike nižih razreda pripremila je NAŠE MALO KAZALIŠTE. Središnjim prostorom škole, u stanci između radionica, dvadesetak minuta širio se smijeh i pljesak izazvan predstavama „Pomalo pustolovna priča“ i „Ivana“. Gledala su

Likovna radionica prvih razreda

djeca i roditelji, a glumili glumčiči i njihova učiteljica u posebno osmišljenom scenskom prostoru. Bio je to jedinstven doživljaj za sve. Scensku radionicu osmislili su članovi dramske družine i njihova voditeljica Željka Rabuzin.

Nakon napornih stvaralačkih radionica iz prirodnih i društvenih predmeta te školskog kazališta, uslijedio je sport. Puno spretnosti, umijeća i borbenosti na sportskim terenima pokazali su učenici, učitelji i roditelji u međusobnom sučeljavanju. „Pobjeda je svakog učitelja kad ga pobijedi učenik“, riječi su voditelja sportskih radionica Marije Klasić i Dubravka Baneka.

Novinarska grupa

Učenici oslikavaju kante za smeće

DAN ROMA

Blizu Strmca Podravskog nalazi se Naselje Roma i našu školu pohađaju učenici romske narodnosti, njih 133. U školovanju te djece postoje određeni problemi, a to su nedovoljna socijalizacija, nepoznavanje hrvatskoga jezika i loši uvjeti života. Unatoč svim tim problemima, uočava se napredak u njihovom školovanju. Velika većina ih redovito polazi nastavu, a sve ih više završava osnovno školovanje. U školi su dobro prihvaćeni i komunikacija među djecom je dobra. Njihovom se školovanju posvećuje posebna pažnja pa se tako organizira predškolski odgoj i obrazovanje romske djece, rad u skupinama i dopunski rad. Svake se godina, na

Međunarodni dan Roma 8 travnja obilježava taj njihov blagdan. Uz bolje razumijevanje i pomoć državnih vlasti i svih relevantnih čimbenika u našem društvu kao i većim angažmanom samih Roma, život pripadnika romske narodnosti mogao bi biti znatno bolji. Nadamo

se da će u skoroj budućnosti život i školovanje romske populacije biti na višem nivou, onakvom kako priliči civiliziranom i demokratskom društvu.

Novinarska grupa

Učenici romske pripadnosti obilježavaju svoj dan

U NAŠOJ ŠKOLI SVEČANO OBILJEŽENI DANI KRUHA

Lepeza kreativnih i maštovitih pekarskih proizvoda

U našoj školi Dani kruha – Dani zahvalnosti za plodove zemlje ove su godine obilježeni osobito svečano. Središnja svečanost održana je 22. listopada u školskoj športskoj dvorani u nazočnosti učenika i njihovih roditelja, učitelja, načelnika općine Vladimira Kurečića, petrijanečkog župnika Ivana Sakača,

članova Eko-udruga Petrijanec te ostalih gostiju. Prikazana je čitava lepeza pekarskih proizvoda vrlo kreativnih i maštovitih. Učenici, roditelji i gosti sa zanimanjem su razgledali ovu izložbu dok je Eko-udruga Petrijanec prezentirala svoje aktivnost od njegovanja starih zanata, folklorne i glazbene tradicije do izrade ručnih radova i proizvoda uporabne vrijednosti.

Na svečanoj priredbi nastupili su članovi pjevačkog zbora i dramske družine Osnovne škole Petrijanec u glazbeno-scenskoj igri posvećenoj jeseni i njezinom obilju, a pjevači Eko-grupe izveli su nekoliko duhovnih pjesama. Na kraju svečanosti petrijanečki župnik Ivan Sakač blagoslovio je krušne proizvode koje su potom učenici u slast pojeli.

Novinarska grupa

Kako se mijesi kruh?

Učenici na izložbi kruha

Eko-udruga općine Petrijanec

KESTENIJADA U PETRIJANCU

Bila je subota, 25. 10. 2008. Cijeli događaj odvijao se u Petrijancu pored Društvenog doma, pod šatorima. Nisam mogla dočekati tu priredbu. Program je napokon započeo u 16:00 sati.

Na samom početku nastupio je pjevački zbor kulturno—umjetničkog društva, dvije pjesme. No, to meni nije bio nikakav veliki događaj. Uskoro je uslijedio nastup folkloraša, malih i velikih, uz pratnju PST-a, Prvih srakarskih tamburaša. U folkloru je nastupala moja sestra Nikolina i njezina prijateljica Ana-Marija. Potom slijedi moj omiljeni dio—dramska grupa s predstavom o jeseni. Ondje je također sudjelovala

moja sestra. Svidjelo mi se što je i učiteljica Rabuzin glumila. Svi su bili obučeni u pelerine i ukrašeni jesenjim šeširima na glavama. Za sam kraj, što nisam očekivala, iz Doma umirovljenika u Majerju na pozornicu su stigle starice koje su bile obučene u narodnu nošnju i pjevale narodne pjesme. Nakon priredbe, požurila sam u Društveni dom. Kad sam ušla, na stolovima su bili kolači, krušni proizvodi, a na panoima su se nalazile fotografije najljepših okućnica. Jako sam se time oduševila. Također su stare gospođe plele lepoglavsku čipku.

Vani, izvan doma, načelnik općine Vladimir Kurečić pekao je kestene.

Nakon prirede i razgledavanja slika, svi smo se opustili uz koncert Ivce Pepelka. Te večeri posebno sam uživala i jedva čekam drugu godinu jer veselje se nastavlja.

Ivana Kišić, 8.c

OŠ Petrijanec na kestenijadi je imala svoj štand na kojem su predstavljeni najbolji pekarski proizvodi učenika naše škole s izložbe "Dani kruha".

PROSLAVLJEN DAN ŠKOLE I GODINA JEDNOSMJENSKE NASTAVE

Prva obljetnica otvorenja novih školskih objekata

Dan škole i prva obljetnica otvorenja novih školskih objekata obilježena je svečano 20. i 21. studenoga 2008. godine.

Učenici, učitelji te svi djelatnici Osnovne škole Petrijanec nisu krili zadovoljstvo lijepom i moderno opremljenom školom koja zadovoljava sve standarde i pripada među najljepše škole u ovoj regiji, a i šire. Ovakvim visokim standardom učenici imaju sve uvjete za postizanje još boljih

rezultata, kako u redovitoj nastavi, tako i u izvannastavnim aktivnostima koji su i do sada bili zavidni.

Svečanosti su započele sportskim susretima na dan samog otvorenja, 20. studenoga, a nastupili su učenici svih uzrasta: od 1. do 8. razreda. Niži razredi održali su međurazredna natjecanja u različitim sportovima, dok su se viši razredi natjecali u nogometu, košarci i odbojci. Za sve nazočne najzanimljiviji su bili sportski susreti ekipe roditelja sa ekipom učenika i učitelja.

Drugog dana obilježavanja Dana škole upriličena je projekcija dokumentarnog filma Heroji Vukovara, održana svečana priredba na kojoj su prigodne poklone od strane ravnatelja i Općine Petrijanec dobili članovi dramske družine, a voditeljici Željki Rabuzin izrečeno je javno priznanje za višegodišnji rad na dramskom stvaralaštvu u školi. Domjenak za sve uzvanike uslijedio je nakon programa.

Novinarska grupa

Natjecanje u odbojci

Pozdravni govor ravnatelja

Nastup pjevačkog zbora nižih razreda

Dramska družina nižih razreda

INTERVJU S NAČELNIKOM OPĆINE

Imajte visoke ciljeve, budite uporni, budite spremni na žrtvu i sigurno ćete uspjeti

Vladimir Kurečić, načelnik Općine Petrijanec

Gospodine načelnice! Zahvaljujemo vam što ste pristali na ovaj razgovor. Povod njemu je prva godišnjica izgradnje školske športske dvorane i dogradnje školskog objekta. Vi ste osoba koja je najzaslužnija za realizaciju ovog projekta. Možete li nam reći kako je tekla sama izgradnja i jeste li zadovoljni njenom izvedbom?

Ja sam vrlo zadovoljan, pogotovo što su kod izgradnje porušeni mnogi rekordi. Jedan od njih je što je taj ogromni objekt izgrađen u svega 240 kalendarskih dana. Zadovoljan sam i sa funkcionalnošću objekata, zato što je na čuđenje mnogih s kojima sam razgovarao i koji su vidjeli ovaj objekt, stariji i novi dio povezan u jednu izvanrednu funkcionalnu cjelinu. Gotovo da tu nema nekakve razlike, osim po unutarnjem izgledu kojeg treba malo dotjerati. Što se funkcionalnosti tiče, ta povezanost je jako dobro napravljena. Treba posebno naglasiti da je napravljen lift za invalidne osobe i mnogi drugi detalji koji su prošli vrlo dobro. Zapravo to i ne čudi jer sam ja od početka ideje da se dogradi škola i izgradi nova športska dvorana inzistirao da projektant u svakom trenutku konzultira ravnatelja škole, učitelje i sve druge važne osobe koje znaju kako najbolje zadovoljiti sve potrebe kako bi objekt bio u potpunosti funkcionalan. Dakle, na kraju svega sam vrlo zadovoljan.

Školski objekti su doista lijepi i funkcionalni. Škola je opremljena najsuvremenijim didaktičkim sredstvima i pomagalima. Nastava se odvija u jednoj smjeni.

Kako vi kao roditelj gledate na projekt jednosmjenske nastave i jeste li zadovoljni njime?

Da, kao roditelj jako sam zadovoljan takvim projektom, zato što djeca imaju mogućnost malo duže spavati, viši razredi doduše malo ranije dolaze, ali ipak spavaju duže nego što je to bilo ranije. Oni su u školi do ranog poslijepodneva i zapravo odlaze kući svojim roditeljima jer djeci je, osim u školi, mjesto kod kuće sa svojim roditeljima, u svom domu, u svojoj vlastitoj obitelji. Znalo se nekada događati, kada se nastava održavala u dvije smjene, da su djeca morala vrlo rano ustajati, pogotovo ona koja su udaljena od škole. To je bilo naročito teško u večernjim satima, u zimskim mjesecima kada se rano spusti mrak. Tada su djeca bila izložena i određenim opasnostima što se tiče prometa i drugih opasnosti. Dolazila su kući pod strepnjom roditelja da im se nije štogod putem dogodilo. Jednosmjenska nastava ima svoj puni smisao. Još će se u ovoj školi ponuditi roditeljima cjelodnevni boravak za učenike kojima eventualno slabije ide, a pogotovo za one učenike čiji roditelji duže rade tako da djeca imaju skrb u svakom trenutku, u ovom slučaju pod nadzorom učitelja, a kasnije kod kuće svojih obitelji.

Što bi, po vašem mišljenju, trebalo eventualno poboljšati u procesu odgoja i obrazovanja općenito?

Smatram da bi prije svega trebalo puno više vrednovati rad učitelja i nastavnika, to znači da bi im u materijalnom smislu trebalo dati više. To je taj materijalni aspekt cijele te priče. A što se tiče cjelokupnog odgoja i obrazovanja, to je jedan jedinstven proces kojeg nema bez obitelji, a isto tako ga nema ni bez škole. Prema tome, tu mora biti jedna odlična interakcija, jedna odlična suradnja između roditelja, obitelji i nastavnika i u takvim okolnostima kad je to dobar rad u obitelji, kad je dobar rad u školi, onda rezultat ne može izostati.

U školi se odvijaju brojne aktivnosti. Naši učenici postižu zapažene rezultate na natjecanjima, susretima i smotrama. Kako vi gledate na to? Jeste li zadovoljni rezultatima rada onih koji sudjeluju u odgojno-obrazovnom procesu?

Ja to u svakom slučaju pozdravljam i čestitam svima onima koji su na bilo kojoj razini postigli odlične rezultate. To znači da su nadareni, to znači da su njihovi mentori prepoznali njihov talent, njihovu nadarenost. Svaki njihov nastup, bilo to natjecanje iz nekih predmeta, bilo iz slobodnih aktivnosti, Lidrana, sportskog ili umjetničkog područja, znači da je uloženo puno truda i prema tome svaki uspjeh postignut izvan naše škole je apsolutno za pozdraviti. Na kraju krajeva, ja kao načelnik općine na tome inzistiram i provodim jedan program po kojem se nagrađuju svi oni koji postižu vrlo dobre ili odlične rezultate na bilo kojoj razini, a isto tako nastojimo nagraditi mentore učenika koji su također uložili puno truda da bi učenici uspjeli.

Općina Petrijanec podržava i u velikoj mjeri financijski prati sve naše aktivnosti na čemu smo vam izuzetno zahvalni. Jeste li zadovoljni suradnjom Škole i Općine?

Da, vrlo sam zadovoljan. Nema niti jedne točke prijepora ili nesporazuma. Ravnatelj škole i ja redovito, gotovo dnevno komuniciramo. Sve ono što se tiče organizacije, mi uvijek stojimo na raspolaganju jer smatramo

Intervju novinarske ekipe s načelnikom Općine Petrijanec

da općina i škola nisu dva pola, nego su škola i općina jedno. Općini je u interesu da ima što bolje školstvo, a školi je u interesu da ima što bolju općinu u kojoj će biti mnogi kvalitetni uvjeti života, u kojoj će biti razvijena kompletna infrastruktura, i komunalna, i društvena i obrnuto. Prema tome, općina stvara uvjete da bi oni koji završe osnovnu školu, a i druge stupnjeve obrazovanja mogli što kvalitetnije živjeti u svojoj sredini.

Izgradnjom nove športske dvorane razvila se živa športska aktivnost. U dvorani treniraju klubovi i rekreativci ne samo s područja Općine Petrijanec, već i šire. Hoće li to znatnije poboljšati kvalitetu športa u našoj sredini i vide li se već sada rezultati?

Već sada se vide rezultati. Mi smo izrazito športska sredina, pratim to već godinama, i sam sam u svojoj mladosti bio vrlo aktivan sportaš, bavio sam se košarkom. Imali smo jedan izvanredan košarkaški klub čiju ćemo djelatnost sada obnoviti. Na našem području imamo pet nogometnih klubova, jako puno rekreativaca, imali smo svojedobno izvanredan rukometni klub, i ženski, i muški. Sada smo dobili fantastičnu mogućnost da se sportom mogu baviti svi oni koji to žele jer geslo je „U zdravom tijelu, zdrav duh“, kako bi rekli stari Latini. Mladi ljudi imaju mogućnost da se razviju potpuno. Mi smo inače krenuli sa školom nogometa za učenike od 1. do 4. razreda. Baš sam nedavno imao razgovor sa ravnateljem škole, sa gospođom Marijom Klasić i sa gospođinom Dubravkom Banekom oko razvoja još nekih vidova sporta ovdje kod nas pa će tako krenuti teniska akademija uz nogometnu, košarkašku, rukometnu i odbojkašku za našu djecu potpuno besplatno što se tiče prostora. Time ćemo omogućiti što veće uključivanje mladih ljudi u sport. Što više aktivnosti, što više športa, bit će više zdravlja, i fizičkog, i mentalnog. Učinit ćemo sve da to omogućimo svima koji žele.

Kao načelnik općine pokrenuli ste i realizirali mnoge infrastrukturne i druge projekte s ciljem poboljšanja kvalitete življenja naših mještana. Možete li nam reći nešto o tome te kakvi su planovi za budućnost?

Mi smo seoska sredina u kojoj u većini živi poljoprivredno stanovništvo. To su, pogotovo ona mješovita, a da ne kažem staračka domaćinstva, obitelji koje su u relativno slabijoj materijalnoj situaciji. Iz naše sredine, za razliku od nekih drugih sredina, relativno je manji postotak zaposlenih. Hoću reći da je u prošlom vremenu bilo teško prikupiti sredstva kako bi se na području naše općine razvio u potpunosti komunalni, infrastrukturni i društveni standard. Unatrag nekoliko godina uspjeli smo uz velike napore tu priču privesti zapravo kraju. Reći ću vam nekoliko interesantnih podataka. Mi smo samo u proteklih nekoliko godina područje kompletne naše općine pokrili vodovodnom mrežom. Sve do nedavno tek su glavne ulice imale vodovodnu mrežu. Još tamo od 1995., 1996. je naša kompletna općina pokrivena i plinskom mrežom. Mi smo nadalje na području cijele naše općine uspjeli uspostaviti uvjete odličnog električnog napona Izgradili smo pet trafostanica i u ovom trenutku ne postoji mjesto u našoj općini koje nema struju potrebnog napona. Također smo puno asfaltirali radi kvalitetne komunikacije. Nadalje, završili smo glavni kolektor kanalizacije ovdje uz državnu cestu. Već smo krenuli razvijati kanalizacijsku mrežu u nekim od pokrajnjih ulica i nastaviti ćemo i u sva naselja naše općine tako da će se otpadne vode zbrinjavati na kvalitetan način. Svime ovime što sam nabrojio postigli smo odličan komunalni standard koji u nekim dijelovima općine nimalo ne zaostaje za gradskim standardom. Što se tiče društvenog standarda, to je također važno istaknuti, do 2001. godine nismo imali dječji vrtić. Predškolski odgoj djece je jedna izuzetno važna stvar. Postojeći vrtić je, na sreću, već premali i upravo ovih dana kreću radovi na dogradnji dječjeg vrtića. Mi ćemo do svibnja sljedeće godine uz postojeći vrtić dograditi praktički još jedan. Čak je i veća površina dogradnje dječjeg vrtića te ćemo idućih petnaestak godina imati riješen smještaj za svu djecu s područja naše općine. Za sredstva smo se uspjeli izboriti iz državnog proračuna, iz raznih ministarstava. Pomažemo puno srednjoškolcima tako da im se plaća prijevoz, a također puno pomažemo i studentima u vidu

stipendija. Na sreću puno mladih ljudi s našeg područja studira na raznim fakultetima. To je odlično jer mi moramo podići razinu obrazovanja. Na području naše općine također želimo razviti gospodarsku zonu ili nekoliko njih kako bismo potencijalnim ulagačima pod vrlo povoljnim uvjetima ponudili da rade i grade i tako otvaraju nova radna mjesta. Što se tiče osoba treće životne dobi, u Majerju smo adaptirali jedan stariji društveni dom, otvorili dnevni boravak i pomoć u kući za te osobe. Tu je naglasak na osobe koje žive same i koje nemaju nigdje nikoga. Vodimo računa o svim segmentima u našoj sredini, o našim športskim klubovima, o svim našim vatrogasnim društvima, o našem odličnom kulturno-umjetničkom društvu i mnogim drugim udrugama. Nastojimo da u našoj općini vlada jedan sklad

Budući da danas slavimo Dan škole, kakvu biste poruku mogli poslati nama učenicima i onima koji se trude na naše obrazovanje bude primjereno i kvalitetno?

Želio bih, prije svega, osobno zahvaliti ravnatelju, svim učiteljima i nastavnicima. To su ljudi koji zasigurno daju sve od sebe kako bi na vas djecu, učenike, prenijeli sva svoja znanja, iskustva, dobrotu i ljubav. Budite sigurni, dragi učenici, da oni daju sve od sebe, poštuju ih i budite im zahvalni. Što se tiče vas, znajte, ono što je često isticano, imajte visoke ciljeve, budite uporni, budite spremni na žrtvu i sigurno ćete uspjeti. Što se tiče vaših međusobnih odnosa, poštuju se i uvažavaju. Ako budete vi poštivati druge, i drugi će poštivati vas. Nemojte nikada činiti drugome što ne želite da drugi čini vama i na taj način ćete u životu biti sretni što je zapravo bit i smisao cijele ove priče.

Zahvaljujemo vam na razgovoru i želimo vama i vašim suradnicima još puno radnih i osobnih uspjeha.

Razgovarale:

Veronika Kereži i Dora Šincek

Fotografije: Lucija Spevan

FOLKLORNA GLAZBA SLAVONIJE I BARANJE

Nakon slušanja i upoznavanja folklorne glazbe Međimurja, Slavonije i Baranje, Dalmacije, Istre, Pokuplja i Podravine, a u sklopu nastave glazbene kulture, na učiteljičin prijedlog o sudjelovanju u stvaranju školskog časopisa, odlučile smo se za područje Slavonije i Baranje privučene prekrasnim veselim pjesmama, preslušanim skladbama te fotografijama bogate slavonske nošnje. Nakon što nam je učiteljica dala upute i potrebnu literaturu, uslijedila su sastajanja poslije nastave. Uskoro je nastao i ovaj članak kojeg upravo čitate. Evo najbitnijih podataka o folkloru Slavonije i Baranje.

PJESME

Područje Slavonije glavna je žitnica i poljoprivredno najrazvijeniji dio Hrvatske. Pjesme se najčešće izvode dvoglasno, ponekad i troglasno, a često završavaju na drugom stupnju ljestvice. Karakterističan napjev u Slavoniji je **BEĆARAC** (označava mladog neženju, veseljaka sklonog jelu i piću). Sadržajem je vedar i šaljiv, a izvodi se tako da ga započinje solist, a zatim mu se pridružuju ostali pjevači uz pratnju tamburaša.

INSTRUMENTI

Tradicijsko glazbalo uz pratnju plesa su **gajde**. Glazbalo s mješinom, dvojnomo prebiraljkom i tribunjem. Nju u 20. st. potiskuje **tambura** koja je u 14. i 15. st. unesena na Balkan posredstvom

Turaka, a potom seobama Bunjevaca i Šokaca prenesena u Slavoniju gdje se postupno udomaćila kao folklorno glazbalo. Pripada skupini žičanih trzalačkih glazbala. Ovisno o veličini postoje **bisernica, brač, bugarija i berda**.

PLES

Najizvođeniji slavonski ples je **KOLO**, a pleše se uz pratnju tamburice.

Slavonske ljelje

Slavonska muška nošnja

Slavonska ženska nošnja

KRALJICE ili LJELJE

Na prvi i drugi dan blagdana **DUHOVI** sela obilaze **kraljice ili ljelje** pjevajući kraljičke pjesme. Obilježja nošnji kraljica su bogato ukrašeni šeširi i sablje koje nose u rukama.

Nadamo se da smo Vas barem malo potaknule na razmišljanje o folklornom bogatstvu naše „zlatne ravnice“, a potom otvorile znatiželju za bolje upoznavanje sveukupnog folkloru Lijepe naše. Pozdrav do idućeg susreta!

Marija Bešvir i Loredana Kralj

P.S. Slobodno se javite s „glazbenim željama“ za sljedeći broj našeg i vašeg „Srećka“!

Odličan učenik i glazbenik: Upornim i marljivim radom do uspjeha

Tomislav Bedenik

Tomislav Bedenik je učenik 8. razreda Osnovne škole Petrijanec. Već od ranog djetinjstva kod njega je uočen zavidni sluh i smisao za ritam pa mu je prva želja bila svirati bubnjeve koji su mu uz neke druge instrumente uvijek bili kod kuće pri ruci. S vremenom se ipak odlučio za trubu.

Sada paralelno s osnovnom školom pohađa 6. razred Osnovne glazbene škole Varaždin kod profesora Darka Navoja te stigne s odličnim uspjehom rješavati sve obveze u obje škole kao i pomagati kod

kuće. Uz školske obveze već je treću godinu najmlađi član Puhačkog orkestra hrvatskih željeznica iz Varaždina. Taj orkestar imao je izuzetno zapažene rezultate na natjecanjima u Hrvatskoj (Dubrovnik, Samobor, Novi Vinodolski), a također u Mađarskoj, Češkoj, Poljskoj gdje je osvojio brojne nagrade. Ove godine su, već tradicionalno, uveličali proslavu Blagdana svetog Mihovila u Sračincu, a nastupili su i kao zvučna kulisa na otvorenju 38. varaždinskih baroknih večeri.

Nastup u Sračincu na proslavi Dana općine

Nastup na Baroknim večerima

Nastup u Češkoj

Die Hauptstadt Deutschlands

Berlin ist Bundeshauptstadt und Regierungssitz Deutschlands. Als Stadtstaat ist Berlin ein eigenständiges Land und bildet das Zentrum der Metropolregion Berlin/Brandenburg. Berlin ist mit 3,4 Millionen Einwohnern die bevölkerungsreichste und flächengrößte Stadt Deutschlands und nach Einwohnern die zweitgrößte Stadt der Europäischen Union. Berlin ist ein bedeutendes Zentrum der Politik, Medien, Kultur und

Wissenschaft in Europa. Die Metropole ist ein wichtiger Verkehrsknotenpunkt und eine der meistbesuchten Städte des Kontinents. Herausragende Institutionen wie die Universitäten, Forschungseinrichtungen, Theater und Museen genießen internationale Anerkennung. Die Stadt ist Anziehungspunkt für Kunst- und Kulturschaffende aus aller Welt. Berlins historisches Vermächtnis, Nachtleben, und vielfältige Architektur

Flagge

Das Brandenburg Tor

Berliner Mauer

Fritzchen geht über den Schulhof und fragt Tina: "Willst du mit mir gehen?"

Tina antwortet: "Fällt dir denn nichts Besseres ein?"
"Doch, aber die wollte nicht..."

Sag mal, Erich, warum hast Du Deinem Hund denn den Namen Alter Gauner gegeben?"

"Aus lauter Jux: Was meinst Du, wie viele Leute sich umdrehen, wenn ich ihn rufe?"

Nach der erneuten Niederlage macht der Trainer mit seiner Mannschaft einen Rundgang durch das Stadion: "So, Jungs", sagt er, "wo die Fotografen sind, wisst Ihr ja. Den Standort der Fernsehkameras kennt Ihr auch – und nun zeige ich Euch noch wo die Tore stehen!"

SCHÜLERWITZE

Lehrerin: "Nenne mir drei berühmte Männer die mit B beginnen."

Schüler: "Ballack, Basler, Beckenbauer!"

Lehrerin: "Hast Du noch nie etwas von Bach, Brecht oder Brahms gehört?"

Schüler: "Ersatzspieler interessieren mich nicht!"

Müller geht an Krücken und trifft einen Freund.

"Was ist Dir denn passiert?"
"Autounfall."

"Schrecklich. Kannst Du nicht mehr ohne Krücken gehen?"

"Weiß nicht. Mein Arzt sagt ja, mein Anwalt nein..."

Mein Schultag

Ich stehe um 7 Uhr auf. Dann putze ich meine Zähne und ich ziehe mich an. Um halb 8 gehe ich in die Schule. In der Schule lernen wir viele neue Sachen und wiederholen alte Sachen. In der Sportstunde spielen wir Vollyball. Nach dem Sport sind wir alle erschöpft. Um halb 2 kommen wir nach Hause. Dann esse ich. Um 2 Uhr sehe ich fern und chatte am Computer. Um 3 Uhr schreibe ich Hausaufgabe und lerne Fächer für nächsten Tag. Am Abend mache ich meine Schultasche bereit. Dann sehe ich fern. Um 9 Uhr esse ich zu Abend und trinke Milch. Dann putze ich meine Zähne. Ich höre Musik. Um 11 Uhr gehe ich schlafen. Ich träume von meinem Lieblingsschauspieler.

Irena Bahun 8.a

Der Herbst

**Wir können ihn fühlen,
wir können ihn spüren,
der Herbst ist da!**

Die Tage sind nicht mehr sehr schön.

Es ist kalt,

Der Regen fällt regelmäßig,

und der Wind bläst sehr viele

Blätter von den Weg, aber das kann

doch nicht war sein,

die Natur-sie ist nicht mehr wie früher,

sie ist nicht mehr schön!

Die Blätter sind schon in allen Farben.

Sie sind gelb, sie sind braun, aber

ein Paar von den Blättern

sind noch grün.

Ich liebe es, wenn die Blätter

Die Farbe wechseln.

Aber ich mag es nicht, wenn sich die

Natur verändert.

Androić Marin 7.b

Schlange

Die Schlange ist mein Lieblingstier. Sie ist sehr lang. Mindestens 3 Meter. Meine Lieblingsschlange heißt schwarze Mamba. Sie hat sehr viele Streifen. Sie hat Gift in den Zähnen. Sie kann dich vergiften. Sie lebt in Indien und Arizona. Die Schlangen, die bei uns leben sind auf den Bäumen, im Rasen oder im Wasser. Ich wünsche mir eine Schlange als Haustier.

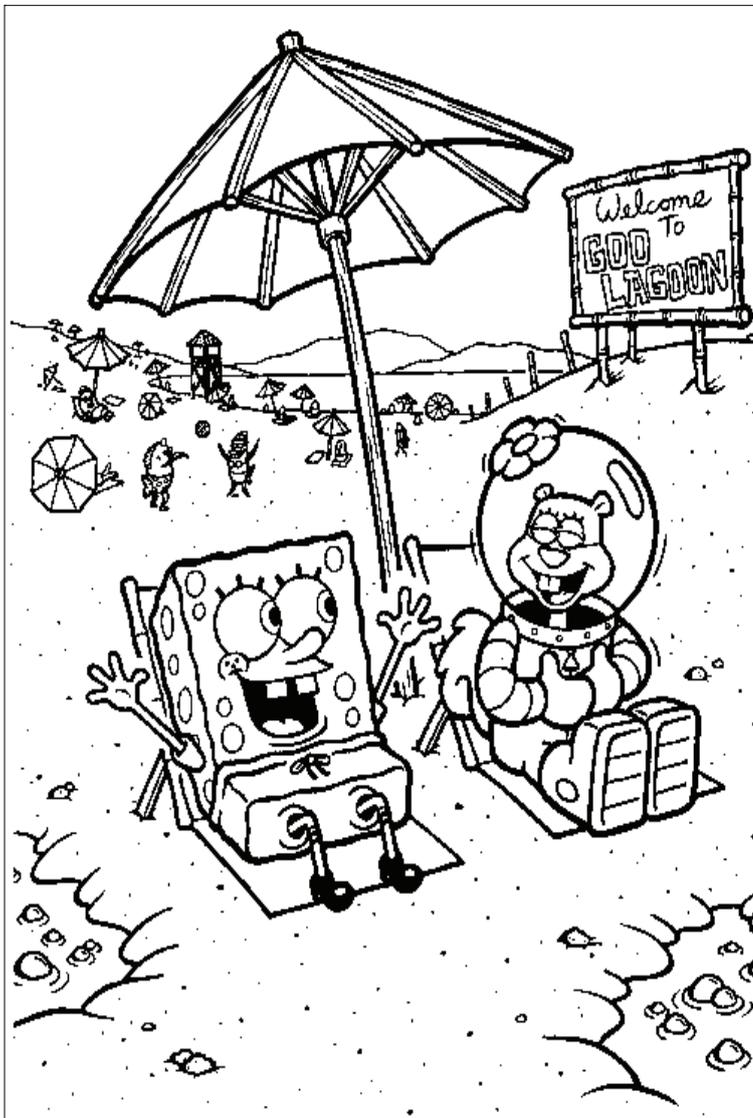
Loredana Kralj 7.c

Freunde

Für mich sind Freunde sehr wichtig. Echte Freunde lassen dich niemals im Stich, wenn du sie am meisten brauchst! Wenn du in einer Krise stehst oder nicht mehr weiter weißt, dann helfen sie dir. Meine Freunde sind genauso-Gott sei dank! Viele haben dieses Glück nicht. Einige sind immer alleine. Sie haben keinen, der an ihrer Seite steht. Echte Freunde sind immer für dich da!!!

Anja Sambolec 7.c

Male das Bild aus!

Finde deutsche Städte!

K	M	A	H	A	L	L	E	X	M	M	D
Z	Ö	D	E	G	V	M	Y	W	U	Q	A
F	C	L	I	E	P	Z	I	G	N	E	G
B	B	M	N	K	U	I	N	A	C	G	T
B	E	R	L	I	N	J	H	P	H	A	R
B	J	T	U	F	E	C	D	L	E	U	U
B	R	Z	J	Q	A	S	W	T	N	I	F
O	R	E	I	X	X	X	K	S	R	O	K
N	H	A	M	B	U	R	G	E	U	P	N
N	A	D	E	E	G	J	P	T	Z	B	A
Q	P	O	K	J	N	T	H	F	S	X	R
S	T	U	T	T	G	A	R	T	W	C	F

KÖLN
MÜNCHEN
FRANKFURT
BREMEN
BERLIN
STUTTGART
BONN
HAMBURG
LIEPZIG
HALLE

Finde deutsche Flüsse!

B	I	N	A	G	H	G	J	F	J	D	F
M	Q	E	G	I	H	D	B	B	B	O	H
A	I	S	U	E	S	T	U	G	X	N	J
H	H	N	D	D	C	C	O	A	X	A	F
C	R	E	D	G	Q	W	H	C	X	U	W
S	W	G	J	E	I	L	K	B	X	L	E
L	E	C	H	E	L	B	A	M	X	G	V
O	I	S	A	R	E	G	A	U	X	F	A
H	V	B	N	M	J	R	H	E	I	N	N
R	Q	A	M	P	E	R	V	H	G	H	N
W	E	R	T	Z	U	I	O	P	A	S	A
H	C	A	L	L	I	L	T	A	Z	E	R

Der Strand-gelb
Das Meer-schwarz
Spongebob-gelb
Die Unterhosen-blau
Die Blume-rosa
Der Sonnenschirm-rot
Schild-blau
Loite-bunt
Sandy-braun
Die Bälle-rot

BINA
AISCH
REZAT
RANNA
DONAU
LECH
EGAU
CHAMB
AMPER
LOHR
LILLACH
MINDEL
ISAR
RHEIN

BIG BEN

The **Clock Tower** is the world's largest four-faced **clock**. The structure is situated at the north-eastern end of the Houses of Parliament in Westminster, **London**. It is often colloquially referred to as **Big Ben**, which is actually the nickname of the main **bell** housed within the tower.

David Bačan, 5.a

I go to the **sweetshop**
Whenever I can
I buy a lollipop,
And I eat it then.

Dario Bubek, 5.a

Candies, cookies, chocolates,
Yummy, yummy, yummy,
Lollipops and sweets,
Oh, my tummy, tummy.

Love speaking it
Amusing can be
Nouns, verbs, adjectives, pronouns
Grammar is not complicated
Unfamiliar words
Alphabet from A to Z
Gerund is a verbal noun
English is our fun

6 th grade

Scissors for Art
Chalk for board
History and wars
October full of tests
One + two = three
Learn! Play! Be happy!

6 th grade

While we teach
Our children
All about life,
Our children
teach us what
life
Is all about

The beautiful thing about learning
Is that no one can
Take it away from you

B.B.King

SPORTSKI DOGAĐAJI

Sport i sportski događaji u petrijanečkom kraju imaju dugu tradiciju. Tako su učenici naše škole prošle školske godine ostvarili veoma dobre rezultate, vođeni učiteljima tjelesne i zdravstvene kulture. Tako su dječaci 25.10.2007. zauzeli 1. mjesto na međuopćinskom natjecanju koje je održano u Vinici. Na međuopćinskom natjecanju koje je održano 6.12.2007. na Cestici dječaci su osvojili 1. mjesto, dok su djevojčice zauzele 2. mjesto. U našoj školi se 21.01.2008. održavalo međuopćinsko natjecanje u košarci, pa su i djevojčice i dječaci osvojili odlično 1. mjesto.

Na međuopćinskom natjecanju u rukometu, koje je održano 24.01.2008. u Sračincu dječaci i djevojčice su zauzeli 2. mjesto. 25.01.2008. dječaci su sudjelovali na županijskom natjecanju u rukometu koje je održano u Varaždinu. 22.02.2008. na županijskom natjecanju u odbojci, održanom u Cestici, djevojčice su osvojile 4. mjesto. 27.02.2008. na županijskom natjecanju u košarci,

Natjecanje djevojčica u rukometu

održanom u Lepoglavi, djevojčice su zauzele odlično 2. mjesto. 28.02.2008. u našoj školi održavalo se županijsko natjecanje u odbojci. Dječaci su osvojili 2. mjesto. 3.03.2008. dječaci su sudjelovali na županijskom natjecanju u košarci koje je održano u Ludbregu. 4.03.2008. dječaci su sudjelovali na županijskom natjecanju u nogometu

održanom u Varaždinu. 3.06.2008. dječaci V. I VI. Razreda osvojili su 3. mjesto na županijskom natjecanju u nogometu. Po svemu ovome možemo zaključiti da je naša škola među najboljima u županiji.

Veronika Kereži, Lucija Spevan, Dora Šincek

Sportska reportaža: IPAK NAJBOLJI

Cijelu noć, kao i moji suigrači iz nogometne ekipe, nisam spavao. Znao sam da je ujutro općinsko natjecanje u nogometu. Tradicionalno se natječu momčadi iz četiri škole. OŠ Vinica, OŠ Cestica, OŠ Sračinec i, naravno, naša škola—OŠ Petrijanec. Ove godine smo bili domaćini i blagi favoriti, no nismo se time zamarali. Na prvom mjestu bila nam je sportska zabava, druženje i, naravno, da budemo što bolji doma-

ćini našim gostima.

Stigli smo u školu autobusima. Ostali učenici su nam poželjeli sreću i krenuli smo prema našoj dvorani. Bili smo napeti, no naša je ekipa puna šaljivdžija pa je svako čas netko nešto smiješno dobacio i do početka natjecanja, uspjeli smo u potpunosti razbiti tremu i napetost. Konačno je došao i taj čas! Učiteljica nam je dala

dopuštenje da uđemo u dvoranu, da se zagrijemo i dogovorimo. Ako vas zanima, a sigurno vas zanima što smo se dogovorili, reći ću vam, nije tajna. Prvo što smo se dogovorili jest—"mi smo ekipa"!!! Svima je to bilo jasno. Svi su znali da to znači biti jedno, da to znači ako jedan padne, padnemo s njim, da to znači da se bori do kraja i da u tim trenucima živimo jedni za druge, a sve to poštenom i korektnom igrom.

Onako, prepuni samopouzdanja, otvorili smo naše malo prvenstvo protiv ekipe OŠ Cestica. U početnom sastavu igrali su: na голу Alen Rušec, stopper Matija Telebar, vezni Saša Kušter i Igor Bahun i u napadu Nikola Šincek. Bio je to “dream team” i ujedno najmlađi početni sastav na natjecanju. Nismo krenuli očekivano. Na samom početku primili smo pogodak. No, nakon toga, na terenu se pojavila momčad koja je izgledala kao prava ekipa. Borili smo se, trgali jedni za druge i isplatilo se. Povelili smo 2:1, a do šesnaeste minute bilo je 4:1, zatim smo dali priliku igračima s klupe, ali gosti iz Cestice uspjeli su samo ublažiti poraz. Završilo je našom pobjedom 4:2. Golove su zabili Igor Bahun—2 i moja malenkost—2. Krenulo je kao u snovima. No, nismo bili sretni samo zato što smo pobijedili. Osjetili smo da su svi ponosni na nas i da se dobro osjećaju kad govore: “Ovi dečki su naši prijatelji i mi smo učenici OŠ Petrijanec”. To nas je stvarno ponijelo. U međuvremenu, igrala se utakmica između OŠ Sračinec i OŠ Vinica. Ekipa OŠ Sračinec ušla je u utakmicu kao favorit i to je opravdala. Počeli su ranim golom Vanje Jelušića, a isti igrač je u nastavku i povicio vodstvo. Borbeni igrači OŠ Vinica smanjuju zaostatak na 2:1 i potpuno tjeraju favorizirani Sračinec na svoju polovicu. Srakari su ipak bili spretniji i poslije jedne odlične kontre smiruju goste i postavljaju konačni rezultat. Nakon prvih utakmica OŠ Petrijanec i OŠ Sračinec imaju po tri boda, a OŠ Vinica i OŠ Cestica 0 bodova. Već se tada dalo naslutiti između koga će se voditi borba za prvo mjesto. Dečki iz Cestice nisu tako mislili i u sjajnoj

utakmici potpuno su razbili nemoćne Srakare. Bilo je nevjerojatnih 5:1 u korist Cestara. U tome je bit malog nogometa, nepredvidljivost. U drugoj utakmici sastali su se favorizirani Petrijanec “na krilima sjajne publike” i nošeni pobjedom nad Cesticom protiv Vinice, koja nije bila u najboljem raspoloženju i izdanju. No, neočekivano teško igrao je Petrijanec. Nije bilo one toliko važne ekipe. Gosti iz Vinice su čak imali priliku za vodstvo, no jedina svijetla točka u sastavu Petrijanca u prvom poluvremenu, golman Alen Rušec nije to dopustio. S nekoliko riječi podrške, ekipa Petrijanca nije dopustila iznenađenje i sjajni Mario Štehec asistirao je mojoj malenkosti i gle oduševljenja, povelili smo. Taj gol kao da nam je vratio vjeru i do kraja smo im napunili mrežu. Prvo je na 2:0 povicio sjajni Igor Bahun, pa još uzdrmao goste Karlo Gotal i na kraju fenomenalni Matija Telebar sjajnim udarcem s deset metara donio konačnih 4:0. Petrijanec se činio kao brzi vlak koji djeluje nestvarno skladno i kojeg je nezamislivo zaustaviti. Uz 100%-tni učinak, Petrijanec je mogao smireno u treću utakmicu. No, stvari je pokvarila do tada vrlo dobra Cestica koja je izgubila 4:2 od borbenih dečki iz Vinice. Sve je krenulo dobro za Cestare, no tada Viničanci pokazuju karakter i preokreću rezultat na 4:1. Cestari su samo ublažili poraz. To je značilo da OŠ Petrijanec mora izvući pozitivan rezultat protiv OŠ Sračinec. To je bilo teško jer je Srakarima trebala pobjeda za prolaz. No, mi smo vjerovali u sebe. Napunile su se tribine i jednostavno

smo sami sebi rekli: “Idemo odigrati, idemo se boriti, idemo pobijediti!” Srakari su pokazali zube i stisnuli nas. No, sjajnom kontrolom dolazimo u vodstvo i smirujemo Srakare. Bio mi je to najdraži gol do tada. Poluvrijeme smo završili vodstvom i u tom trenutku imali smo prvo mjesto. No, nismo izdržali. Dvije minute prije kraja Srakari zabijaju gol i poravnavaju rezultat. Naravno, mi smo još uvijek prvi, ali stiskali su tako jako i brzo da smo teško mogli izdržati. Sada je na red došlo da naša ekipa ima karakter. Tako je i bilo. Svu su davali zadnje atome svoje snage i nitko nije rekao: “Ja ne mogu!”. Svi su znali da smo tri mjeseca škole živjeli za ovaj trenutak i da je to naših pet minuta slave. Začuo se zadnji zvižduk. Kakvo slavlje! Pa mi smo prvi! Ovo smo dugo čekali. Najbitnije od svega je da je pobijedila ekipa koja je igrala srcem. Ne možete ni zamisliti koliko smo bili ponosni na sebe. Svima onima koji nisu vjerovali u nas, odgovorili smo na najbolji mogući način.

Za kraj, dajem si za pravo da donesem jedan zaključak. Ako želimo nešto postići, moramo krenuti od sebe. To znači da moramo vjerovati u sebe, ali moramo biti spremni i na poraze te stisnuti ruku boljem protivniku i tada smo pravi pobjednici. To je ova generacija bila spremna učiniti i zato sam ponosan na dečke i sebe. Hvala sjajnoj publici koja je od početka vjerovala u nas, profesoru Dubravku Baneku koji je odradio sjajan posao s nama “teškim dečkima”

Saša Kušter, 8.c

GODIŠNJA DOBA U poeziji i prozi

JESEN

Jesen stiže,
 Lišće žuti,
 Dani su kraći,
 Mokri su puti.
 U krajeve tople
 Otišle su laste,
 A u vinogradima
 Djeca se slaste.
 Plodovi zreli
 Padaju s grana
 Magle se vesele
 jesenjih dana

Marija Bešvir, 7.c

Jesen

Tak putihu,
 Kak slatki sen,
 V selu je došla.
 Z. kistom.
 Čez meje, hiže i pola
 Je prešla. Veje je stresla.
 Najemput je prvi list
 S dreva odnesla,
 I dežda donesla
 Polefku
 Drevje slači,
 Meglu dovlači
 I se v žuatu oblači.

Mateja Štefinščak, 7.b

Proljeće dolazi

Ja sam mala visibaba. Bijela sam poput labudova perja. Izrasla sam u jednom malom šumarku koji je još uvijek prekriven snježnim pokrivačem. Jako sam bila usamljena, ali ubrzo su moje bijele glavice zazvonile svojim zvoncima i probudile drugo cvijeće. Probudila sam jaglaca žutog kao sunce, šafrana, a i ljubica je procvjetala. Ptičice su se probudile, a one koje su bile na jugu, veselo su doletjele. Sve su se životinje probudile, a to znači da proljeće dolazi!

Ingrid Vujević, 4.b

Klara Friščić, 5.b

Zima u mojoj ulici

Duga, zaleđena ulica, svjetluca u noći kao zvijezda na boru. Vijuga između malih zgrušanih kućica koje su prekrivene snijegom. Dim iz dimnjaka čini te kućice toplim i sigurnim. Drveće se povija pod težinom snijega i sve je tako bijelo. Smrznutom ulicom sporo se kreću rijetki automobili koji prekrivenim snijegom izgledaju kao gljive. Poneki prolaznici žurno, ali oprezno žure da što prije stignu u svoj topli dom te ne primjećuju svu ljepotu oko sebe.

Nikola Cingesar, 5.a

Proljeće

Balon od sapunice lebdi mirisnim proljetnim zrakom. Na beskrajnom i vedrom nebu susreo se s oblacima koji su plovili kao brodovi na mirnom moru. Ispod njega je livada sva preplavljena bijelim i žutim cvjetovima. Livadom se proteže jedan miran potok koji žubori cijeli dan. Osjećao je miris zelene trave. Kad bi prošao malo dalje, ugledao bi šumu koja je sva bliještala preplavljena zelenim listovima. Čuo je cvrkut ptica koje su letjele oko njega. On je ponosan što može pričati drugima o proljeću.

Ema Rožić, 3.a

-HAIKU-

Oblak

On je na nebu
 Putuje u daljinu
 Ide do kraja.

Petra Četrtek, 6.a

Kiša

Oblačni oblak,
 Sivo-bijelo nebo,
 radost svijeta.

Karmen Borak, 6.a

Zvezdane noći

Zvezdane noći
 danju otvaraju oči
 svojim rukama.

Damir Oršoš, 6. b

Kapljica

Kapljica pada
 debelo i gusto kao
 bijeli snijeg.

Denis Matečko, 6. b

Zvezdane iskre

Zvezdane iskre
 jezera sva pretvore
 u potoke bistre.

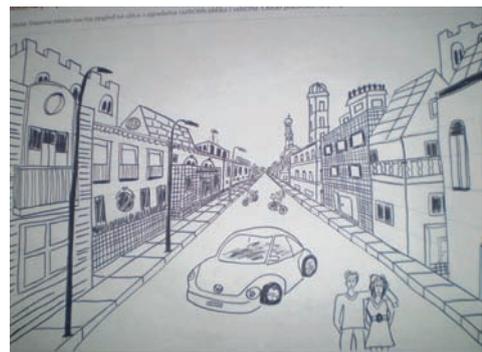
Nenad Kalanjoš, 6. b

Cvijet

Cvijet cvjeta,
 lišće šušti tihim
 glasom .

Proljeće je tu.

Matija Klaneček, 6.b

Lana Androić, 8.b

-BILI SMO SEDMI A SADA SMO OSMI RAZRED-

Mojih trinaest proljeća

Prije nepunih četrnaest godina u Općoj bolnici Varaždin rodila sam se ja. Ime sam dobila po svetom Petru, a nadjenuli su mi ga roditelji.

U bolnici sam provela tri dana, okružena najboljim roditeljima—mamom Sanjom i tatom Sinišom. Mama Sanja radi u jednoj trgovini, a tata Siniša je strojarski tehničar. On radi u privatnoj firmi. Oni su me obasipali poljupcima i ljubavlju. Tata mi je pričao kako cijele noći nije spavao jer sam bila vrlo nestašno dijete. Bake Vjekoslava i Josipa bile su presretne što su dobile prvu unuku, a djedovi Josip i Ivan učili su me govoriti. Uvijek su se igrali sa mnom, zabavljali me, čuvali, te mi pružali ljubav i pažnju. Nakon ta tri dana provedena u bolnici dolazim u Petrijanec—malo selo u blizini Varaždina. Za mene je to najljepše selo na svijetu, u njemu spava moje djetinjstvo. Moje djetinjstvo spava na svim livadama i šumama u okolici. Jednog dana, šetajući s mamom, na ulici sam srela zanimljivu djevojčicu. Upoznale smo se i sprijateljile. Danas smo prave prijateljice te se

zajedno družimo. S dvije godine krećem u vrtić "Bajka". Teta Sandra bila je moja teta u vrtiću. Svašta me naučila i zauvijek ću je pamtit. U vrtiću upoznajem Tamaru. Zajedno smo se igrale i odlično slagale. Tamara danas ide sa mnom u razred, dijelimo školsku klupu i najbolje smo prijateljice. Nedugo nakon polaska u vrtić strina Petra rodila je mog bratića Matiju. On je danas pravi dečko i ide u šesti razred. Kad sam imala četiri godine rodila se moja najbolja sestra Valentina. U početku nisam bila zadovoljna što ću dobiti sestru, a kasnije se nisam odvajala od nje. Pazila sam na nju kao anđeo čuvar. Događaj koji je obilježio moj život bio je onaj kad sam stala na čavao. Bilo je to tako, slučajno! Moj stric gradio je kuću. Bilo je ljeto pa sam bila bosa. S Matijom sam jurila temeljima kuće. Tata nam je rekao da pazimo, ali ga mi nismo slušali. Odjednom sam stala na čavao. Sve je bilo puno krvi. Tata me na rukama nosio kući. Moja baka Jospia je medicinska sestra pa je ona zaustavila krvarenje. Sa sedam godina krećem u prvi razred. U školi sam upoznala puno pri-

jatelja i prijateljica koji su mi jako dragi i koje volim kao svoju braću i sestre. S deset godina dobivam sestričnu Maju, a s dvanaest godina Doru. Igrala sam se s njima i pazila na njih. Najtužniji događaj u mom životu, događaj koji iza sebe ostavlja tugu i prazninu, dogodio se u šestom razredu. Umro je moj djed Josip. To me jako pogodilo jer sam bila vezana za njega i neizmerno sam ga voljela. Jako mi nedostaje i stalno je u mojim mislima. Krajem prošle godine roditelji su mene i Tinu pozvali na razgovor. Rekli su nam da je mama ponovno trudna. U početku im nisam vjerovala i mislila sam da se šale, ali nakon nekog vremena shvatila sam da je to istina. Jako sam nestrpljiva i jedva čekam da dobijem sekicu ili branceka. Sad sam već malo veća pa ću moći pomoći mami oko svega.

Život je preda mnom. Želim biti dobra osoba i zasnovati svoju obitelj. Nadam se da će mi ostatak života biti lijep kao djetinjstvo.

Petra Klaneček, 8.a

Mojih četrnaest proljeća

19.5.1994. je dan kad sam izašla iz nekog čudnog, vodenog, mračnog mjesta na ovaj veliki svijet. Kad sam progledala, vidjela sam oko sebe neke čudne ljude. Pravili su smiješne grimase. Plakali su. No, nisu plakali od sreće, već su bili tužni jer je iz moje mame izašla curica, a ne dječak. Sve su već isplanirali. Zvao bi se Kristijan. Evo, od tuda i moje glupo ime, Kristina. Bili su iznenađeni što sam curica pa nisu znali koje ime da mi odaberu, ali se moj pametni tata dosjetio da bih mogla biti Kristina. Uff.. Kud baš to ime?! Predugo je i dosadno!

Nakon što su se pomirili sa činjenicom da sam curica, odvezli su me u moj novi dom, Vratno Gorje, Varaždinska 109. Živjela sam s bakom, ujakom, mamom, tatom koji su me voljeli i sa četiri godine starijom sestrom Melitom koja me baš nije obožavala. Bila je ljubomorna na mene jer sam bila glavna tema dana. Svi su me pazili i mazili. Iskreno, to mi je pomalo išlo na živce. Pratili su svaki moj korak, svaki moj potez.. Nije ni čudno što se Melita tako ponašala prema meni. Kad sam malo porasla, bila sam pravi mali vražičak. Bilo me je svugdje! Melita je krenula u školu, a ja sam morala ostati kod kuće spavati. To sam najviše mrzila! Obožavala sam zimu jer su otraga, u šumi, brežuljci s kojih smo se sanjkali i skijali. Ja osobno više sam voljela

skijanje. Prve skije dobila sam sa četiri godine. Bila sam najmlađa skijašica u našem društvu i zbog toga su me zvali novom Janicom. Svake godine mi je bilo sve ljepše, no onda su moji roditelji odlučili da ćemo se odseliti u Petrijanec. Melita i ja nismo htjele otići jer smo se privikle na to mjesto i ljude u njemu. No, naravno ne bi to bili roditelji da oni ne odluče što i kako će biti. Odluka je pala. Selit ćemo se u Petrijanec. Tužna srca otišli smo u lipnju 2000. godine. Ubrzo sam se privikla na novu okolinu i nove susjede. Najesen sam krenula u vrtić. Posebno sam zavoljela tetu Martinu. U vrtiću sam pronašla puno prijatelja. Sljedeće godine krenula sam u prvi razred. Bilo mi je odlično u školi! Svaka školska godina brzo je prošla, a ja sam svake godine sve starija. Sada idem u sedmi razred. Osjećam se potpuno drugačije nego prije godinu dana. Znam da sam starija i da bih trebala biti odgovornija, no ja sam svake godine sve neozbiljnija. Zezam se, smijem, jednostavno uživam u životu. Shvatila sam da škola nije najbitnija. Sada sam u najboljim i najosjetljivijim godinama i trebala bih što više toga isprobati. Naravno, uz povremeno učenje, čitanje lektira i pisanje zadaća.

Sretna sam tu gdje jesam, s ljudima koje volim, ali i s onima koji me živciraju. Sretna sam što imam baš takvu obitelj, iako me

ponekad izbace iz takta, što imam puno prijatelja koji bi dali život za mene, dečka kojeg obožavam, učitelje koje lako podnosim... ja sam veliko, zrelo, neozbiljno i sretno dijete!

Kristina Kokot, 8.c

Jelena Kalanjoš, 6.b

IZ ŠKOLSKE ZADAĆNICE

Crtica

-To je bio dan-

Bila je jesen. Prvi dan škole, petoga razreda. Sunce je sjalo, a ja sam išao u školu. Bio sam sretan što ću vidjeti stare prijatelje, ali i pomalo tužan zbog novih obaveza.

Kad sam došao u svoju novu učionicu, mislio sam da je velika, a bila je kao i svaka druga. Bio sam veoma uzbuđen i sretan što sam već u višim razredima. Kasnije smo dobili knjige koje moramo čuvati cijelu školsku godinu. Zbog toga sam bio žalostan i nisam ih stavljao u torbu, već sam ih ostavio u vrećici. Cijeli dan smo se igrali te se čak i naša učiteljica igrala s nama. Bio je kraj nastave, a ja sam otišao na autobus i slučajno, mada to nisam ni znao, zaboravio sam torbu. U autobusu

sam stajao, a ne sjedio i jedva čekao da dođem kući i ispričam kako je bilo. Došao sam kući i pričao, pričao i pričao. Djed me pitao gdje mi je torba, a ja sam pipao leđa i čudio se. Stajao sam kao ukopan i tražio torbu po dvorištu i stepenicama. Zapravo čim sam izašao iz autobusa, shvatio sam da je nema i čekao da se autobus vrati. Kročio sam u njega. Bio je prazan i nije bilo torbe. Tek sam onda došao kući.

Za oko petnaestak minuta djed me odveo u školu, a ja sam najprije otišao pogledati u razred, ali nije bilo torbe. Otišao sam zabrinuto k dežurnom učeniku i pitao je li možda vidio jednu plavo-sivu torbu. Odmah mi je dao torbu, a ja sam zadovoljna lica otišao kući s djedom.

Njemu još uvijek nije bilo jasno kako sam mogao zaboraviti torbu, a ja sam kao i uvijek našao izgovor i govorio da je bila

jako laka. Otada pamtim taj doživljaj, kao što pamtim i onaj koji mi se dogodio par dana kasnije kada sam, čini mi se, zaboravio jaknu.

Dominik Levanić, 6.a

Božica Šlibar, 7.a

Rad B. Šlibar nagrađen je na likovnom natječaju "Olimpijada mašte", te je bio izložen u Kini za vrijeme trajanja Olimpijskih igara

MORE U POEZIJI...

OTETO SUNCE

*Krvavo nebo večeras plače,
Podivljali valovi
Nesretni
S vjetrom bacaju kamenje
Na obalu.
Mom su moru
Oduzeli sunce.*

Petra Klaneček, 8.a

More

Lijepo more
razgovara s nama
i veselo je.

Elena Lovrenčić, 6.b

NAŠE MORE

*Naše je more sunčana livada.
Naše je more visoka planina.
Naše je more ššš...zaspalo.

Našem su moru potopili brodove.
Tužno nam se more probudilo.

Dodirujemo more prstima.
Dodirujemo more željama.

Morujemo more i mi.
Naše nas more moruje,
Nježno.*

Rad dramske družine

More

Gleda me modro,
Kao beskrajno nebo,
Lebdi životom.

Petra Šincek 5.a

Zagrljeni

• More na mojem dlanu,
• Pruža mi ruke,
• Moru ljubim obraze...
• Putujemo,
• Stapamo se,
• Moru ljubim obraze...
• Zagrljeni,
• Ljubimo si obraze...
• Tamara Mikac, 7.a

More

Beskrajno je,
Ono roni u dubine
I zove me.

Nikola Martinčević, 6.a

Sveti Nikola

Sveti Nikola, došao je čas
Da opet posjetiš nas,
Da nam doneseš poklone lijepe,
Da razveseliš svako dobro dijete.
U toj vreći mjesta ima
Da podijeliš poklone svima.

Kenan Tok, 3.c

Dragi sveti Nikola

Jedva čekam da dođeš
Jer čizmica čista
Već u prozoru blista

Bila sam dobra,
K'o zvijezda na nebu,
Il sunce što među oblacima
Beskrajno blista!

Možeš mi donijeti
Samo lizaljku slasnu
Il čokoladu masnu
Za pusu glasnu!

Lara Oreški, 3.a

Muke, muke od škole

Škola je muka moja,
U njoj mučim ruke svoje,
Školske briže, igre svoje.
Briga mene za ocjene,
Naše male đaćiće.
Primam svoje olovke,
Mučim svoje ručice.

Učim za peticu,
Napišem za četvorku,
Nadam se trojci,
Mislim da je dvojka,
A na kraju dobim jedan.

Sandra Rušec, 3.a

Paula Fiškuš, 1.b

Katarina Martinec, 3.b

Naša lijepa školica

Djeca u školici uče,
Dok na grani ptičica cvrkuće.

Oko moje školice
Rastu lijepe ružice.

U mojoj školi svašta se uči
Dok mene hrvatski muči.

U mojoj školi svašta se kuha,
Al' od čušpajza meni je muka.

U školi je lijepo kad se uči,
Al' je najljepše kad se ide kući.

Petra Panić, 3.c

Kruh

Kruh, kruh, kruh, naša hrana
Kojeg baka peče svakog dana,
Kojeg pekar lijepo oblikuje
Kao kovač kad potkovu kuje.

Njegov miris djecu hvata,
One veće i one manje
Koji se drže mamina vrata.

On je napravljen od kukuruznog zrna
Kojeg voli čak i plaha srna.
Od zdravih sastojaka on je spravljen,
Mekim rukama majke napravljen.

Ptice ga vole jer je blaga hrana,
Vole ga od davnih dana.
Uz razne oblike
Najviše ih volim srcolike.

Lucija Levanić, 4.b

Sreća

Sreća je nešto

Lijepo za cijeli svijet,
Sreća je kao kad nekome
Podariš cvijet.

Sreća je ruža

Što mi mirisne latice pruža.
Sreća nije smeće,
Nego je šareno cvijeće.

Sreća je u loncu,

Sreća je čak i u koncu.
Sreća je velika kao svijet,
Sreća je kao čarobni cvijet.

Sreća je miš,

Sreća je kao slatki slatkiš.
Sreća je duga

Kao željeznička pruga.

Iva Habulan, 4.b

Hura!

Hura za sunce i more,
Hura za zelene gore,
I potoke što žubore.

Hura za livade zelene,
I velike cvjetove šarene.

Hura za one koji nas uče,
Hura za one koji su kod kuće.

Monika Vinceković, 4.b

Mateja Štefinsčak, 7.b

NAŠA ŠKOLSKA KNJIŽNICA

Police s lektinom za najmlađe

Učenici u čitaonici školske knjižnice

U dograđenom dijelu škole svoj prostor dobila je i školska knjižnica. U adekvatno opremljenom prostoru smještena je knjižna građa koja se dijeli na učenički fond (oko 2500 jedinica građe), nastavnički fond (oko 500-tinjak jedinica stručne i pedagoške literature) i elektroničku građu (75 DVD-a obrazovnog sadržaja). Referentna zbirka (leksikoni, enciklopedije, rječnici...) čini zasebni dio knjižnog fonda koji se ne posuđuje izvan prostora knjižnice. Cjelokupni knjižni fond je kompjuterski obrađen u programu *MetelWin*.

Svi korisnici školske knjižnice (učenici i nastavnici) mogu svakodnevno za vrijeme radnog vremena knjižnice (8:00-14:00 h) posuđivati knjige. Također, nakon nastave i za vrijeme slobodnih satova učenici provode vrijeme u prostorima knjižnice čitajući dječje časopise, knjige i pišući domaće uradke.

Najviše knjiga posuđuju učenici nižih razreda, a nešto manje učenici viših razreda. Statistički gledano, od 1.-4. razreda najviše se čitaju sljedeći naslovi:

- Braća Grimm: Bajke, H.C.Andersen: Bajke, M. Lovrak: Vlak u snijegu, I.B.Mažuranić: Čudnovate zgrade Šegrta Hlapića, F. Salten: Bambi, J. Spyri: Heidi, A. Lindgren: Pipi Duga Čarapa.

U višim razredima najtraženiji su naslovi:

-M. Gavran: Kako je tata osvojio mamu; Sretni dani; Svašta u mojoj glavi; Zaljubljen do ušiju, I.B. Mažuranić: Priče iz davnine, S. Townsend: Adrian Mole, H. Hitrec: Smogovci, S. O Dell: Otok plavih dupina, R. Bach: Galeb Jonathan Livingston.

MEĐUPREDMETNA KORELACIJA HRVATSKOG JEZIKA I ŠKOLSKE KNJIŽNICE

Na početku ove školske godine učenicima 6. i 8. razreda održan je sat hrvatskog jezika u prostorima knjižnice na temu lektire. Timskim radom su dipl. knjižničarka Irina Kovačić i učiteljica hrvatskog jezika Željka Rabuzin upoznale učenike sa snalaženjem u prostorima knjižnice, pravilima posudbe, pretraživanjem i smještajem knjiga na policama, pojmom signature i UDK klasifikacije te kratkim sadržajem pojedinih lektirnih naslova Ovo je primjer ostvarene zadaće školske knjižnice prema odrednicama HNOS-a, a to je potpora nastavnom programu.

Knjižničarska grupa

ŠETNJA LEKTINOM

Šećem..šećem...šećem...i šećem lektinom osmog razreda.

Posjetila sam bolesnu, blijedu Janicu. "Na obronku stajala je breza. Visoka, vitka i prava. Na njoj još nekoliko listića, žutih, crvenkastih, uvelih, zlatilo se na onom jutarnjem jesenskom suncu. Oko nje i iza nje stajala je šuma. Velike i snažne bukve, čvornati i grubi grabovi. (...) A ona stoji visoka, vitka i prava Bezazleno mu se učini to fino, nježno drvo s bijelom, tankom, skoro svilenom kosom. Tako je bila mila ta breza, tako fina i lijepa! Kao neka svetica.." tako Kolar opisuje brezu (Janicu). Taj opis mi se sviđa. Janica je bila vrlo tužna. Muž ju ne voli, a dijete joj je umrlo. Uskoro će i ona prijeći u zvijezde. Tamo će, zasigurno, biti sretnija. Posjetila sam zabito Jalševo i ženu čvrsta karaktera, učiteljicu Branku. Očarali su me njeni stavovi, njena upornost i marljivost. Jalševačku djecu poučila je čistoći, urednosti, znanju, pismenosti... To mi se stvarno sviđa. Odjednom.. mladi, razočarani Salko trči Alku.. Ljudi su iznenađeni što se pojavio umjesto Rašice. Izgubio je Martu (svoju ljubav), udala se za njegovu oca. Zbog toga zažalim. "Plovi, plovi, plovi mala barka.." Na starčevom sam brodu. Bori se već tri dana i tri noći, s golemom sabljarkom. Uspijeva je usmrčiti, no u luku se vraćamo samo s kosturom sabljarke. Pojeli su je morski psi. Starac mi se sviđa. Uporan je, mudar, odlučan i ono najvažnije VJERAN SEBI!

Upoznala sam mnoge likove i naučila da trebamo biti vjerni sebi, iskreni, uporni i plemeniti! Zato nastavljam šetati... što ću još naučiti?

Petra Klaneček, 8.a